

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 10C/79/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214208330
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Nižňanská
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2017:1214208330.19

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Oľgou Nižňanskou, v sporovej veci žalobcu: J. T. Y., Q. XX.X.XXXX, X. XX, K. Y., zastúpený: MALICH advokátska kancelária, s.r.o., Dunajská 25 v Bratislave, proti žalovanému: KOVOPROJEKT Bratislava, a.s., Ružová dolina 6 v Bratislave, IČO: 31 322 131, zastúpený: Barger Prekop s.r.o., Mostová 2 v Bratislave, o náhradu škody, ušlého zisku a nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 1.096.121 € s 5,25 % úrokom z omeškania ročne od 10.6.2014, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a.

Žalobcovi sa p r i z n á v a náhrada trov konania v rozsahu 100%.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť na účet súdu prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. súdny poplatok 33.193,50 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Návrh žalovaného na prerušenie konania, doručený súdu 30.8.2017 a 20.9.2017, z a m i e t a.

Návrh žalovaného na zrušenie neodkladného opatrenia, doručený súdu 30.8.2017, z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu 2.4.2014 voči žalovanému pôvodne domáhal zaplata 3.674.540,382 € titulom ušlého zisku, nemajetkovej ujmy a spôsobenej škody.

2. Skutkovo žalobu odôvodnil tým, že dňa 29.11.1992 v rámci Malej privatizácie vydražil prevádzkovú jednotku - D.K. Y., N. M. J. - F., patriacu vtedy právnenmu predchodcovi žalovaného, Š. R. X. U.. Jeho štatutárni zástupcovia p. Z.. P. T. a p. N. priebeh dražby sledovali. Vedeli, že karta prevádzkovej jednotky obsahuje nepravdivé skutočnosti ohľadne pozemku, ale nespĺnili si svoju povinnosť upozorniť na to dražiteľa i dražobnú komisiu. Žalobca prevádzkovú jednotku vydražil a bol mu udelený príklep. Pozemok však zostal v dispozícii Š..R.. X.. Následne došlo k činnostiam, ktoré žalobcovi znemožnili prevádzkovú jednotku užívať a podnikat' s ňou, na základe čoho mu vznikala škoda. Prevádzková jednotka sa nachádzala v strede pozemku, nebol k nej prístup a žalobca sa nemohol ku nej dostať. Za tohto stavu sa pokúsil dosiahnuť neplatnosť dražby v konaní na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 16C 37/95. Súd žalobu zamietol a Krajský súd v Bratislave toto rozhodnutie potvrdil v konaní pod sp. zn. 2Co 46/03. Následne v rámci Veľkej privatizácie, získal pozemok patriaci k prevádzkovej jednotke žalovaný, ktorý mal vedomosť, že mu vlastníctvo k pozemku neprislúcha a že zápis na LV č. XXXX je nezákonný. Žalovaný začal tento zápis pozemku zneužívať proti žalobcovi a začal konania,

ktoré žalobcovi znemožnili prevádzkovú jednotku prevádzkovať a snažil sa aj o jej odstránenie. Neznámy páchatel' ju zapálil a znehodnotil. Aby žalobca mohol zaplatiť dražobnú cenu prevádzkovej jednotky v sume 1.300.000 Sk, predal aj vlastný rodinný dom a finančné prostriedky v sume 900.000 Sk zložil na kúpnu cenu. Zvyšok kúpnej ceny v sume 400.000 Sk získal prostredníctvom úveru od Slovenskej sporiteľne. Úver bol účelovo viazaný na kúpu prevádzkovej jednotky a mal sa z jej prevádzky splácať v sume po 155.262,32 Sk. Keďže žalobca nemal z čoho splácať úver, pretože na kúpu prevádzkovej jednotky použil všetky svoje peniaze, pričom žalovaný mu ju znemožnil prevádzkovať, žalobca si na splátku úveru musel požičať od p. J. F.. Táto pohľadávka sa stala exekučným titulom a žalobca v exekúcii stratil aj vlastníctvo k prevádzkovej jednotke. Túto situáciu opäť žalovaný zneužil a dal návrh p. F. na jej odkúpenie. Žalovaný sa snažil aj o odstránenie prevádzkovej jednotky žalobou o odstránenie stavby. Konanie sa viedlo na Okresnom súde v Pezinku pod sp. zn. 5C 440/2008. Okrem toho podal aj žalobu na prikázanie stavby do jeho vlastníctva, konanie sa viedlo na Okresnom súde v Pezinku pod sp. zn. 33Cb/46/2011. Žalovaný podal proti žalobcovi aj trestné oznámenie, ktorým mu zabránil vykonať na pozemku opatrenia na predídenie hroziacich škôd.

3. Žalobca sa žalobou podanou v roku 2007 začal domáhať svojho vlastníckeho práva k pozemku. Konanie sa viedlo na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 8C 32/07 a súd jeho žalobe vyhovel. Krajský súd v Bratislave toto rozhodnutie potvrdil v konaní pod sp. zn. 14Co 453/2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 11.5.2012.

4. Žalobcovi okrem škody a ušlého zisku vznikla aj nemajetková ujma ako následok atakov polície, súdu, z podnetov a šikany žalovaného. Boli mu spôsobené stresy a 23 rokov žil v obavách o svoj majetok. Tento stav peňažnej a hmotnej neistoty vniesol do jeho rodiny taký zásah, že mu spôsobil jej rozpad a rozvod manželstva.

5. Tunajší súd vydal dňa 2.6.2014 pod č.k. 10C/79/2014-173 predbežné opatrenie, ktorým zakázal žalovanému nakladať s nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. XXX a LV č. XXX v k.ú. Q. až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

6. Súčasne s predbežným opatrením súd žalovanému doručil dňa 9.6.2014 žalobu vo veci samej.

7. Žalovaný doručil dňa 24.6.2014 odvolanie voči nariadenému predbežnému opatreniu, v ktorom sa okrem návrhu na jeho zrušenie, vyjadril aj k žalobe vo veci samej. Poukázal na to, že žalobu žalobcu je potrebné posúdiť podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Uviedol, že konania, v ktorých žalobca vidí porušenia povinností žalovaného sú buď ním vymyslené, alebo nie sú protiprávne. Žalovaný bol založený jediným zakladateľom Fondom národného majetku SR. Predmetom nepeňažného vkladu do základného imania žalovaného bol okrem iného aj pozemok evidovaný na LV č. XXXX. Tento pozemok odovzdal žalovanému jeho zakladateľ dňa 1.5.1992. Od tohoto dňa bol žalovaný jeho oprávneným držiteľom a jeho vlastnícke právo bolo zapísané do katastra nehnuteľností dňa 19.4.1993. Do podania žaloby žalobcu o určenie vlastníckeho práva k tomuto pozemku dňa 13.2.2007, sa žalobca voči žalovanému nedomáhal jeho ochrany. Podľa § 70 zákona č. 162/1995 Z.z. sú údaje katastra hodnoverné a záväzné pre každého, ak sa nepreukáže opak. Hodnovernosť a záväznosť týchto údajov môže vyvrátiť právoplatné rozhodnutie súdu. Správnosť údajov katastra nehnuteľností podľa ktorého bol výlučným vlastníkom pozemku žalovaný, bola vyvrátená až rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 29.11.2007 pod sp. zn. 8C 32/07, ktorý nadobudol právoplatnosť až 7.5.2012. Žalovaný mal do tohoto dňa pozemok v oprávnenej držbe. Od uvedeného dňa pozemok neužíva. Tvrdenie žalobcu, že mu žalovaný bránil v užívaní tohoto pozemku je nepravdivé a nie je ničím podložené. Výkon práva je konanie po právu. Všeobecne platí, že nikomu neškodí ten, kto vykonáva svoje právo (neminem ledit, qui sou iure utitur). Výkon práva je okolnosť vylučujúca protiprávnosť. V prípadoch, keď žalovaný konal proti žalobcovi, konal v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd. Žalovaný trestné oznámenie podal proti neznámemu páchatel'ovi. Aj tvrdenie žalobcu, že Š..R.. X. U. odmietal odovzdať žalobcovi prevádzkovú jednotku, je nepravdivé. Kľúč od budovy bol žalobcovi odovzdaný dňa 18.12.1991 o 10,30 hod., čo žalobca potvrdil svojim podpisom. Žalobca si voči žalovanému (ako odporcovi v 3.rade) a voči Ministerstvu pre správu a privatizáciu národného majetku SR (ako odporcovi v 1.rade) a voči Okresnej privatizačnej komisii Bratislava - vidiek (ako odporcovi v 2.rade) už nárok na náhradu škody uplatnil v konaní pod sp. zn. 16C 37/95. Žaloba bola dňa 12.12.1997 zamietnutá. Krajský súd v Bratislave toto rozhodnutie potvrdil v konaní pod sp. zn. 2Co 46/03 dňa 17.6.2003. Krajský súd zhodne so súdom okresným dospel k záveru, že navrhovateľ

v konaní nepreukázal porušenie právnej povinnosti niektorým z odporcov, ktorí by mu spôsobili škodu. Vydraženie objektu samého, bez pozemku, nemohlo mať za následok znemožnenie podnikateľských zámerov navrhovateľa, ako tvrdí; objekt mu bol sprístupnený, boli mu odovzdané kľúče. Pokiaľ sa navrhovateľ z vlastného rozhodnutia užívania objektu neujal, s čím mu vznikli ďalšie náklady a výdaje, ktoré nebol schopný uniesť a tým finančne škodoval, priviedol si túto ujmu sám, vlastným zavinením. Žalobca teda neosvedčil protiprávne konanie žalovaného, ani že mu vznikla v takej výške škoda, či nemajetková ujma a ani príčinnú súvislosť medzi konaním žalovaného a škodou. Čo sa týka ušlého zisku, tvrdenie zmarenia podnikateľského zámeru poškodeného samo osebe na odškodnenie nestačí. Poškodený musí preukázať, že mal zabezpečené predpoklady na tzv. pravidelný chod vecí, teda že v prípadoch, kde je na prevádzkovaní zárobkovej činnosti potrebné splnenie určitých podmienok (napr. licencia, registrácia, stavebné povolenie), bol reálny predpoklad ich dosiahnutia, ak by nepriaznivo nezasiahla škodná udalosť (R-NS ČR z 26.11.2008 pod sp. zn. 25Cdo 269/2006). Pri určení výšky ušlého zisku sa vychádza z celkových predpokladaných výnosov z podnikania znížených o predpokladané náklady (R-NS ČR z 28.8.2008 pod sp. zn. 25Cdo 1233/2006). Z vyššie citovaných judikátov vyplýva, že jednou z rozhodujúcich skutočností je skutočnosť, či žalobca bol podnikateľom v období, pre ktoré si nárok uplatňuje. Žalobca túto skutočnosť neosvedčil. Z jeho žaloby vyplýva len to, že na základe zákona č. 105/1990 Zb. o súkromnom podnikaní občanov získal oprávnenie na podnikanie. Ubytovacie služby do 30.6.1994 boli koncesovanou živnosťou. Preto jeho oprávnenie na základe ustanovenia § 74 ods. 1 zákona č. 455/1991 Zb. uplynutím 31.12.1992 zaniklo. Žalobca ničím neosvedčil ani pravdivosť údajov, z ktorých vypočítal výšku ušlého zisku. Žalovaný vznáša aj námietku premlčania práva na náhradu škody.

8. Žalovaný doručil súdu dňa 15.1.2016 ďalšie vyjadrenie, v ktorom uviedol, že verejné dražby v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 427/1990 Zb. organizovalo Ministerstvo pre správu a privatizáciu národného majetku. Štátne podniky poskytovali privatizačným komisiám iba informácie, podklady a doklady. X. U., Š..R.. poskytol privatizačnej komisii správne vyplnenú kartu prevádzkovej jednotky. Napriek tomu sa dražba uskutočnila podľa novej karty, ktorú vyhotovila komisia, a na ktorej nebol uvedený pozemok. Žalovaný má s poukazom na ustálenú judikatúru za to, že pre rozhodnutie o nároku žalobcu na náhradu škody má rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II pod sp. zn. 16C 37/95 vrátane jeho odôvodnenia, v spojení s rozhodnutím Krajského súdu pod sp. zn. 2Co 46/03 vrátane jeho odôvodnenia, záväzný charakter, pretože pokiaľ už bola v občiansko-právnom konaní právoplatne vyriešená určitá otázka hmotnoprávneho vzťahu účastníkov, je súd v inom konaní, v ktorom má tú istú otázku posúdiť ako prejudiciálnu, viazaný jej skorším posúdením. Takéto skoršie posúdenie už súdy vykonali vo vyššie uvedených rozhodnutiach. Žalobca nemôže podať novú žalobu s identickým predmetom konania, s cieľom revidovať skoršie rozhodnutie v tejto veci. Žalovaný má za to, že pre konajúci súd pri rozhodovaní o tom, či X. U. Š..R.. pri uskutočnení dražby prevádzkovej jednotky "N. M. J.-F." porušil nejakú zo svojich povinností a kto zodpovedá za správne a presné uvedenie údajov v karte predmetnej prevádzkovej jednotky, závery vyjadrené vo vyššie uvedených rozhodnutiach, sú pre neho záväzné. Tiež vloženie predmetného pozemku do základného imania žalovaného sa uskutočnilo v súlade s právnymi predpismi, preto žalovaný pri zachovaní náležitej opatrnosti, ktorú možno s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu na každom subjekte požadovať, nemal a ani nemohol mať pochybnosti, že nadobudol vlastnícke právo k predmetnému pozemku. Privatizačný projekt, výsledkom ktorého bol vznik žalovaného, bol schválený MH SR. Fond národného majetku SR vložil pozemok do základného imania žalovaného ako nepeňažný vklad. Postup týchto orgánov vyvolal v žalovanom dobrú vieru v správnosť ich aktov, lebo každý môže dôvodne predpokladať, že štátne orgány poznajú právo. Dobrá viera žalovaného vyplýva aj z vyššie označených súdnych rozhodnutí, keďže v nich bolo vyslovené, že dražba je platná, jej predmetom nebol pozemok a žalovaný pri jej uskutočňovaní neporušil žiadnu zo svojich právnych povinností. Žalobca by mal aj vysvetliť, aké konkrétne konania žalovaného považuje za šikanózne a aké za spôsobujúce mu traumy. V dňoch 18.10.1993 - 19.10.1993 prevádzková jednotka vyhorela. Titulom poistného plnenia vyplatila žalobcovi Kooperativa družstevná poisťovňa sumu 831.985 Sk. Z tohto poistného plnenia mohol žalobca vyplatiť úver a nemusel si naň požičať od p. J. F.. Žalobca založil do spisu Architektonickú štúdiu a Studiu výše nemajetkovej ujmy, ušlého zisku a hypotetického zisku, ktoré nie sú spôsobilé byť podkladom pre výpočet akéhokoľvek predpokladaného zisku. Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť a vzniesol opätovne námietku premlčania uplatneného nároku.

9. Žalobca v písomnom podaní doručenom súdu 20.1.2016 namietol, že žalovaný vykázal pri svojom konaní znaky zákernosti, pomsty, bezohľadnosti a neprimeranej ziskuchtivosti. Poukázal na rozhodnutie NS ČR pod sp. zn. 25Cdo/3834/2010, ktoré sa vzťahuje na prípady výkonu práva,

ktoré je však uskutočňované spôsobom, ktorý smeruje k poškodeniu iného a stáva sa tak vlastne zneužitím práva. Ide o šikanujúci výkon práva a teda o konanie proti dobrým mravom. Z. T. (prítomný na dražbe) bol nepochybne oboznámený s § 14 zákona č. 427/1990 Zb., mal teda vedomosť, že prevádzková jednotka ponúknutá do dražby sa musí dražiť aj s pozemkom. Napriek tomu nezasiahol, keď komisia oznámila Š..R.. X., že dražba bude bez pozemku, lebo vlastníkom pozemku malo byť Mesto J., hoci ním predložený LV svedčil o vlastníctve v prospech Š..R.. X.. Uvedené konanie si žalobca vysvetľuje tak, že právny predchodca žalovaného mal záujem umožniť vydraženie prevádzkovej jednotky spriaznenej osobe a odradiť tak iného záujemcu od dražby. Následný stav využil žalovaný na to, aby žalobcovi dlhodobo a sústavne bránil v užívaní prevádzkovej jednotky, čím mu spôsoboval škodu. Žalobca poukázal na rozhodnutie ÚS ČR pod sp. zn. II ÚS 2221/2007, podľa ktorého súd musí nielen rešpektovať právo, ale jeho výklad a aplikácia musí smerovať k spravodlivému výsledku. Právo musí byť predovšetkým nástrojom spravodlivosti, nie súborom právnych predpisov, ktoré sú mechanicky a formálne aplikované, bez ohľadu na zmysel a účel toho ktorého záujmu chráneného príslušnou normou. Zmyslom a účelom ustanovenia, ktoré priznáva poškodenému právo na náhradu škody je zabezpečiť, aby mu v plnej miere bola kompenzovaná majetková ujma.

10. Na pojednávaní konanom dňa 24.3.2016 súd na návrh žalobcu pripustil zmenu petitu žaloby tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 3.588.375 € titulom náhrady škody, úrok z omeškania vo výške 9,25 % zo sumy 3.195.500 € od 2.4.2014 až do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9% zo sumy 392.875 € od 24.3.2016 až do zaplatenia a sumu 100.000 € titulom nemajetkovej ujmy, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a nahradiť žalobcovi trovy konania. Zároveň žalobca doručil súdu písomné zdôvodnenie tejto zmeny.

11. Žalobca žiadal posúdiť spor podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§§ 373, 379, 381, 388, 398). Škoda podľa neho vznikala tým, že: a) žalovaný užíva pozemok vo vlastníctve žalobcu, b) žalovaný bránil žalobcovi vo vstupe na pozemok, bránil mu v užívaní rekreačného zariadenia a v realizovaní podnikateľského plánu, c) žalovaný bráni žalobcovi v užívaní pozemku a chaty, znemožňuje mu prevádzkovať tieto nehnuteľnosti a dosahovať zisk. Výpočet ušlého zisku zo zmarenej možnosti podnikat' upravil žalobca nasledovne:

12. Pri kapacite ubytovania 50 lôžok a zvýšenej vyťažnosti kapacity na 70% a zvýšenej miery celkového zisku z 1 lôžka na 25 eur (porovnateľná miera pri M. O. je 100 €), teda žalobca účtuje iba 25% porovnateľného zisku. Pri plnej vyťažnosti by zisk žalobcu predstavoval 1.250 € denne, pri 70% vyťažnosti zisk by predstavoval sumu 875 € denne. Žalobca podal žalobu na súd 2.4.2014. V zmysle § 398 Obchodného zákonníka sa žalobca môže domáhať náhrady škody (ušlého zisku) ku ktorému došlo najskôr dňa 2.4.2004. Za toto 10 ročné obdobie mu vznikol nárok na sumu 3.195.500 € ($875 \text{ €} \times 365 \text{ dní} \times 8 \text{ rokov} = 2.555.000 \text{ €}$; $875 \text{ €} \times 366 \text{ dní} \times 2 \text{ roky} = 640.500 \text{ €}$). S prihliadnutím na skutočnosť, že žalovaný aj v súčasnosti, po podaní žaloby, bráni žalobcovi vo vykonávaní podnikateľskej činnosti, žalobca si uplatňuje aj túto škodu do 24.3.2016, teda $875 \text{ €} \times 449 \text{ dní} = 392.875 \text{ €}$. Celkovo tak suma ušlého zisku predstavuje 3.588.375 €. Žalobca si naďalej uplatňuje aj náhradu nemajetkovej ujmy v sume 100.000 €, teda celkom žalovaná suma predstavuje 3.688.375 €. Ide tak o navýšenie oproti pôvodnému žalobnému petitu o sumu 13.834,18 €.

13. Z dôvodu procesnej ekonomiky žalobca netrval na náhrade inej škody uvedenej v pôvodnej žalobe v zmysle jej pôvodného výpočtu. Žalobca ďalej zdôraznil, že rekreačné zariadenie vydražil s cieľom využiť ho na podnikateľské účely. S prihliadnutím na charakteristiku a umiestnenie rekreačného zariadenia, toto bolo postavené, aby slúžilo na doškoľovanie ako aj na rekreáciu. Žalobca je na listinách adresovaných Ministerstvu pre správu a privatizáciu národného majetku SR ako aj v Návrhu poisťovej zmluvy uvedený ako fyzická osoba - podnikateľ. Žalobca ako začínajúci podnikateľ vložil všetky rodinné prostriedky (v dobrej viere v správnu a efektívnu investíciu) do vydraženia rekreačného zariadenia. Vzhľadom na protiprávne konanie žalovaného, ktorým žalobcovi neumožňoval vykonávať podnikateľské plány, žalobca nebol schopný takto investované rodinné prostriedky zúročiť. Žalobca nemohol podnikat', ani splácať úver, čo malo za následok nedostatočný príjem a neschopnosť živiť rodinu, keďže všetky rodinné prostriedky boli uviaznuté v rekreačnom zariadení, ku ktorému nemal prístup. Žalobca všetku svoju energiu venoval sporom so žalovaným, a táto nepriaznivá situácia viedla k rozpadu jeho manželstva. Žalobca žil pod tlakom, v strese a neistote o svoj majetok. Z uvedeného dôvodu sa žalobca domáhal aj náhrady nemajetkovej ujmy v zmysle § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka.

14. K vyjadreniu žalovaného zo dňa 11.1.2016 žalobca uviedol, že v konaní pod sp. zn. 16C/37/95 o neplatnosť dražby sa sudy zaoberali najmä skutočnosťou, či žalobcovi bola spôsobená škoda konaním žalovaného, ktoré bezprostredne predchádzalo dražbe ako aj konaním žalovaného počas jej priebehu. V tejto žalobe sa však žalobca domáha škody, ktorá mu bola spôsobená konaním žalovaného až po uskutočnení dražby a ktoré pokračuje do dnešného dňa. I keď sudy v predmetnom spore konštatovali, že vydraženie rekreačného zariadenia bez pozemku nemohlo mať za následok znemožnenie podnikateľských zámerov žalobcu, odovzdanie kľúčov od rekreačného zariadenia samo o sebe automaticky neznamenalo, že rekreačné zariadenie bolo žalobcovi aj sprístupnené. Sám žalovaný sa v konaní vedenom na Okresnom súde v Pezinku pod sp. zn. 6C/247/2011 v spojení s konaním na Krajskom súde pod sp. zn. 4Co/492/2011, o vydanie veci a o uloženie povinnosti zdržať sa neoprávnených zásahov do vlastníckeho práva a o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyjadril, že pozemok bol (pravidelne) kontrolovaný a pri vstupe cez pozemok bola osadená kovová brána, na ktorej bol umiestnený visiaci zámok (strana 2 uznesenia KS zo dňa 9.11.2011). Toto vyjadrenie žalovaného tiež svedčí o tom, že žalovaný úmyselne bránil a aj bráni žalobcovi v tom, aby sa dostal k chate a vykonával na nej akúkoľvek činnosť. Tvrdenie žalovaného v tom, že žalobcovi užívaní chaty nebránil, je teda nepravdivé. Žalovaný cielene, úmyselne a kontinuálne bránil žalobcovi v užívaní rekreačného zariadenia:

1. Dňa 24.5.2003 vydalo Mesto J. oznámenie (sp. zn. T./-H.), že bolo začaté konanie o odstránenie stavby (t.j. rekreačného zariadenia) na základe návrhu žalovaného. Návrh podal žalovaný bez akejkoľvek súčinnosti so žalobcom, bez predchádzajúcej komunikácie a snahy vyriešiť vec mimosúdne.
2. Dňa 20.7.2007 podal žalovaný na Okresný súd v Pezinku návrh na odstránenie stavby (rekreačného zariadenia), konanie sa viedlo pod sp. zn. 5C 440/2008.
3. Ako náhle začal žalobca s úkonmi k zabezpečeniu okolia rekreačného zariadenia (na základe listu vlastníčky vedľajšieho pozemku p. P. F.), žalovaný podal návrh na nariadenie predbežného opatrenia o zdržanie sa neoprávnených zásahov.

15. Žalovaný teda úmyselne uplatňoval všetky možné prostriedky, ktorými sa snažil nielen brániť žalobcovi vo výkone jeho vlastníckeho práva k rekreačnému zariadeniu, ale vykonával aj úkony, ktoré by viedli k zániku tohto jeho vlastníctva.

16. K uvedenej zmene žaloby sa žalovaný vyjadril v písomnom podaní doručenom súdu 8.4.2016. Namietol posúdenie veci podľa Obchodného zákonníka a opätovne vzniesol námietku premlčania za dobu uplatnenej náhrady škody pred 2.4.2012. Zdôraznil princíp dobrej viery v správnosť aktov štátnych orgánov, ktoré nasvedčovali jeho vlastníckemu právu k pozemku. Ak do 30.9.2015, teda do právoplatného rozsudku Okresného súdu Bratislava III pod sp. zn. 8C/32/2007 sa žalovaný správal ako vlastník pozemku, neporušil žiadnu zo svojich povinností a táto okolnosť mu nemôže byť na ťarchu. Žalovaný nikdy neobmedzil žalobcu v užívaní pozemku. Skutočnosť, že pozemok je oplotený a pri vstupe naň je osadená kovová brána, na ktorej je umiestnený visiaci zámok, nepreukazuje protiprávnosť konania žalovaného. Žalovaný takýmto spôsobom chránil predmetný pozemok, o ktorom v dobrej viere predpokladal, že je jeho vlastníkom. Namietol výšku žalobcom požadovaných úrokov z omeškania, aj začiatok omeškania, s poukazom na zmenu žaloby. V ostatnom len zopakoval svoje predchádzajúce tvrdenia v tom, že žalobca ho nikdy nevyzval, aby mu vydal pozemok, ani sa jeho vydania nedomáhal súdnou cestou a ak mu vznikla škoda, spôsobil si ju sám svojím nekonaním.

17. Na toto vyjadrenie žalovaného reagoval žalobca písomným podaním doručeným súdu 12.9.2016. K námietke voči aplikácii Obchodného zákonníka na predmetný spor poukázal na § 1 ods. 1 zákona č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku ako aj § 1 ods. 1 zákona č. 109/1964 Zb., Hospodárskeho zákonníka z ktorých vyplýva, že štátny podnik mal postavenie právnickej osoby oprávnenej na podnikanie. V zmysle ÚS ČR pod sp. zn. II ÚS 93/99 je dražbu potrebné považovať za spôsob uzavretia zmluvy, prostredníctvom ktorej dochádza k odplatnému prevodu vecí. Ide pritom o zmluvu, ktorá je upravená špeciálnymi predpismi. V prípade, ak niektoré otázky nie sú týmito špeciálnymi predpismi upravené, použijú sa podporne ustanovenia všeobecného predpisu. Ústavný súd ďalej vyjadril názor, že na dražbu v zmysle zákona o prevode vlastníctva štátu k veciam sa subsidiárne použijú ustanovenia Hospodárskeho zákonníka. Od 1.1.1992 bol Hospodársky zákonník nahradený Obchodným zákonníkom. V zmysle zákona o prevode vlastníctva štátu k veciam (zákon č. 427/1990 Zb.) vznikol medzi Š.R. X. U. a žalobcom v dražbe prevádzkovej jednotky záväzkový vzťah. V rámci neho bol žalobca povinný zložiť dražobnú zábezpeku a následne dražobnú cenu. Š. R. X. Bratislava vznikla povinnosť prevádzkovú jednotku žalobcovi odovzdať a umožniť mu do nej vstup.

Žalobca prevádzkovú jednotku vydražil za účelom podnikania. Podľa § 261 ods. 8 Obz je pri použití tejto časti zákona podľa ods. 1 a 2 rozhodujúca povaha účastníkov pri vzniku záväzkového vzťahu. Žalobca si svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu splnil na rozdiel od Š..R.. X. a následne jeho právneho nástupcu, Kovoprojekt Bratislava, a.s. (žalovaného), ktorý doteraz žalobcovi nesprístupnil predmetné rekreačné zariadenie. Žalovaný od začiatku svojho vzniku mal vedomosť v tom, že pri dražbe prevádzkovej jednotky došlo k porušeniu zákona Toto porušenie zákona sa konštatuje aj v liste Ministerstva pre správu a privatizáciu NM SR zo dňa 10.12.1991, ktorý bol listinným dôkazom v konaní o neplatnosť dražby, ktoré začalo návrhom zo dňa 7.2.1992. Žalovaný tak s prihliadnutím na všetky okolnosti musel vedieť, že v dôsledku porušenia zákona nemohol nadobudnúť ani vlastnícke právo k pozemku. Obhajoba jeho dobrej viery v správnosť aktov verejnej moci teda neobstojí. Túto dobrú vieru nemôže odvodzovať ani zo záverov rozsudkov vydaných v konaní o neplatnosť dražby, v ktorých sa neriešila otázka vlastníctva k pozemku, ale otázka platnosti, či neplatnosti dražby. Naopak, práve toto konanie bolo spôsobilé narušiť jeho dobrú vieru. K uplatňovaniu dobrej viery sa vyjadril aj NS SR v uznesení zo dňa 27.2.2013 pod sp. zn. 6Cdo /71/2011 podľa ktorého sa dobrá viera má hodnotiť veľmi prísne. O dobrú vieru ide vtedy, ak nadobúdateľ nehnuteľnosti ani pri vynaložení potrebnej opatrnosti, ktorú možno od neho s ohľadom na okolnosti a povahu prípadu považovať (správne malo byť požadovať - pozn. súdu), nemal a nemohol mať (z hľadiska kritérií priemerne obozretného jedinca) dôvodné pochybnosti o tom, že v skutočnosti subjektu, ktorý je ako nositeľ určitého práva zapísaného v katastri (v evidencii) nehnuteľností, takéto právo nesvedčí. Ďalej NS SR v uznesení uviedol, že len samotná skutočnosť, že štát bol zapísaný ako vlastník nehnuteľnosti, nemohla sama o sebe založiť dobrú vieru (presvedčenie) nadobúdateľa, že štátu svedčí aj platný právny titul, na základe ktorého je jeho vlastnícke právo v evidencii nehnuteľností zapísané. Pod bežnú opatrnosť, ktorú možno od žalovaného požadovať, je nutné zahrnúť požiadavku aktívneho zistenia konkrétnych skutočností vedúcich k presvedčeniu, že štát v čase vloženia pozemku ako nepeňažného vkladu do základného imania žalovaného disponoval platným vlastníckym titulom. Žalobca je presvedčený, že s prihliadnutím na §§ 373, 374 ods. 1 a 3 Obchodného zákonníka sa zavinenie pri zodpovednosti za škodu nevyžaduje, napriek tomu uvádza, že: žalovaný úmyselne bránil žalobcovi vo vstupe na pozemok, preto žalobca nemohol na rekreačnom zariadení vykonávať ani najmenšie práce a zabrániť jeho chátraniu; žalovaný sa dvakrát pokúsil o odstránenie tejto stavby a pokiaľ by bol úspešný, prišlo by k jej zániku ako aj zániku vlastníckeho práva žalobcu. Konanie žalovaného bolo cielené, s úmyslom získať nehnuteľnosť pre seba. NS ČR v uznesení zo dňa 22.11.2014 pod sp. zn. 25Cdo/2912/2012 konštatoval, že: " pri náhrade majetkovej ujmy spočívajúcej v nároku na úhradu ušlého zisku je rozhodujúce, akému zisku (prospechu), ktorý mal byť reálne dosiahnutý, zabránilo konanie škodcu. Teda konkrétne o aký reálne dosiahnuteľný prospech poškodený prišiel. Pričom nejde len o tvrdené znemožnenie výkonu zamýšľaného podnikateľského plánu. Musí tu byť "pravidelný beh vecí", teda také okolnosti svedčiace o tom, že konanie k dosiahnutiu zisku sa už začalo alebo aspoň nepochybne malo začať, a hlavne, keby nedošlo k škodovej udalosti, výsledok by sa bol dostavil." Žalobca hneď po dražbe robil úkony, ktorými sa snažil dostať k vlastníctvu pozemku. Informoval privatizačnú komisiu, že vydražil aj pozemok, dokonca bol ochotný znovu ho kúpiť, o čo žiadal Ministerstvo pre správu a privatizáciu NM SR. S odstupom času sa snažil dostať aspoň k peniazom, ktoré mu uviazli v dražbe a to žalobou o jej neplatnosť. Súčasne musel celé roky čeliť útokom žalovaného, ktoré mu zneprijemňovali život.

18. Žalovaný vo vyjadrení doručenom súdu 19.9.2016 namietol vznik záväzkového vzťahu medzi Š..R.. X. a žalobcom. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku, platného ku dňu dražby, podnik hospodári s vecami a majetkovými právami zverenými mu pri jeho založení, a ďalej s vecami a majetkovými právami nadobudnutými v priebehu jeho podnikania. Veci, s ktorými podnik hospodári, sú v štátnom vlastníctve. Niet pochyb v tom, že veci, ktoré boli predmetom dražieb, boli vo vlastníctve štátu. Predmetnou dražbou teda vznikol právny vzťah jedine medzi štátom a žalobcom. Jeho účastníkom nebol X. Š..R.. Medzi žalobcom a žalovaným neexistuje žiadny záväzkový vzťah, preto nie je možná aplikácia Obchodného zákonníka. V ochrane dobrej viery zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach v tom, že ani pri zachovaní náležitej opatrnosti, ktorú na ňom bolo možné požadovať, nemal a ani nemohol mať pochybnosti v tom, že nadobudol vlastnícke právo k pozemku, ktorý bol vložený do jeho základného imania pri jeho vzniku. Žalovaný poukázal aj na rozsudok NS SR zo dňa 20.12.2011 pod sp. zn. 6Cdo 221/2010 z ktorého vyplýva, že: " ak osoba, ktorá nebola účastníkom neplatného právneho úkonu, pri nadobúdaní vlastníctva koná v dôvere v správnosť údajov zákonom zriadeného registra (katastra nehnuteľností) o tom, že prevodca je vlastníkom prevádzaných nehnuteľností, nesmie byť v tejto dôvere sklamaná." Obdobné závery sú uvedené aj rozsudku NS ČR zo dňa 16.6.2003 pod sp. zn. 22Cdo 702/2002, alebo 28Cdo 1390/2012. Žalobca v konaní o neplatnosť dražby robil také

úkony, z ktorých žalovaný tiež nadobudol dôvodné presvedčenie, že žalobca pozemok nenadobudol do svojho vlastníctva. Žalobca doplnil svoju žalobu dňa 25.10.1993 o ďalší petit, t.j. o uloženie povinnosti predať mu predmetný pozemok. Dobrá viera žalovaného v tom, že mu pozemok patrí, trvala až do právoplatnosti rozsudku v konaní pod sp. zn. 8C/32/2007, teda do 30.9.2015. Skutočnosť, že sa žalobca stal vlastníkom predmetného pozemku nepotvrďuje ani List ministerstva pre správu a privatizáciu NM SR konštatujúci porušenie zákona pri dražbe prevádzkovej jednotky, na ktorý poukázal žalobca. Preto ani tento list nemohol prerušiť dobrú vieru žalovaného. Žalobca tiež ničím nepreukázal správnosť ním vyčísleného ušlého zisku. Z podnikateľského zámeru je zrejmé, že pre jeho uskutočnenie by musel budovu zrekonštruovať, pričom pri jeho výpočte nerátal s takýmito nákladmi a ani ničím nepreukázal, že mal na ne finančné krytie.

19. Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom strán sporu a ich právnych zástupcov, výsluchom svedkov N. U. a J. Y., nariadil znalecké dokazovanie, oboznámil sa s obsahom listinných dôkazov založených v spise a pripojil si spis tunajšieho súdu pod sp. zn. 16C 37/95 ako aj spis Okresného súdu Bratislava III pod sp. zn. 8C 32/2007.

20. Na pojednávaní dňa 22.9.2016 žalobca uviedol, že začal podnikáť hneď, ako to umožnila legislatíva, teda od r. 1991. Podnikal pod obchodným menom T.. Čo sa týka samotného podnikania, podnikal ešte za socializmu na základe povolenia národného výboru a hneď ako prišlo k spoločenským zmenám, vybavil si registráciu v zmysle Živnostenského zákona. Spolu s otcom pestovali kvetiny, vyrábali osivá pre Y., chvíľu predával aj cukrovú vatu, mal aj realitnú činnosť. Vtedy platil Hospodársky zákonník, následne prišiel Zákon o malej privatizácii a začali sa dražiť prevádzkové jednotky. Chcel podnikáť ďalej a začal sa zúčastňovať dražieb. Úspešný však bol len na dražbe v J.. Bolo to celistvé zariadenie s pozemkom, na ktorom bola postavená prevádzková jednotka. Tento objekt dobre poznal, bol to vynikajúci investičný priestor. Chcel si založiť rodinný podnik, v ktorom by sa všetci zamestnali a preto všetky financie vsadil na túto prevádzkovú jednotku. Brat, ktorý emigroval do Ameriky a veľmi sa mu tam darilo, mu prisľúbil finančnú podporu. V prípade potreby mohol čerpať aj ďalší úver, či predať nejaké rodinné nehnuteľnosti. Doškoľovacie stredisko mal záujem prevádzkovať ihneď po dražbe. Následne si mienil vybaviť aj registráciu pre ubytovacie a hotelové služby. Mal záujem vybudovať z prevádzkovej jednotky hotel na úrovni M. O.. Okrem ubytovacích služieb chcel poskytovať ozdravovacie pobyty, školenia a pod. Z hľadiska investičného zámeru bol zaujímavý práve pozemok. Ako náhle zistil, že nemôže na tento pozemok vstúpiť, začal sa domáhať svojich práv, pretože nemal základ, na ktorom by mohol niečo budovať. Zo zúfalstva chcel vyvinúť aj určitú formu nátlaku na žalovaného keď mu oznámil, že mieni prevádzkovú jednotku predať a požadoval od neho dokumentáciu, ktorú mu žalovaný nikdy nedodal. Po vyhorení chaty sa ku nej nemohol dostať, aby ju mohol vôbec dať do poriadku.

21. Štatutárna zástupkyňa žalovaného uviedla, že sa vo všetkom v rámci súdnych sporov spoliehala na právnych zástupcov. Oplotenie pozemku a uzamknutie bránou sa uskutočnilo už v roku 1992. V spore o neplatnosť dražby bolo jasné, že dražba je neplatná. Súdne rozhodnutia napokon potvrdili, že pozemok je vo vlastníctve žalovaného a žalobca je vlastníkom na ňom umiestnenej stavby. O pozemok sa riadne starali, komunikovali so susedmi, poskytovali im súčinnosť, keď si tam stavali domy. V roku 2007 sa otvoril spor o vlastníctvo pozemku. Od roku 2011 žalovaný pozemok neužíva. Vtedy bola stavba v katastrofálnom stave. Žalobca vtedy vnikol na pozemok tak, že vyvesil bránu a začal tam robiť úpravy. Žalovaný zavolať políciu.

22. Žalobca podal na súd 14.10.2016 ďalšie písomné vyjadrenie, v ktorom poukázal na personálne prepojenie Š..R.. X. a Kovoprojekt Bratislava, a.s. a to v osobe Z.. T.. Ten mal nepochybnú vedomosť o porušení § 14 zákona o prevode vlastníctva štátu k veciam, pričom na túto skutočnosť neupozornil privatizačnú komisiu pri dražbe prevádzkovej jednotky, ani nevykonal žiadny úkon smerujúci k napraveniu nezákonného stavu, s cieľom a úmyslom ponechať lukratívny pozemok v držbe Š..R.. X. a následne aj v novozaloženej obchodnej spoločnosti Kovoprojekt Bratislava, a.s. Z.. T. bol štatutárom Š..R.. X. (riaditeľ závodu) a následne aj členom predstavenstva Kovoprojekt, a.s. Musel mať vedomosť v tom, že vlastnícke právo k pozemku mal nadobudnúť žalobca v dražbe a že zápis vlastníctva v katastri nehnuteľností bol chybný a nezodpovedal skutočnosti. Odvodzovanie vlastníckeho práva od rozhodnutí štátnych orgánov vydaných na základe porušenia zákona neobstojí, obzvlášť nie v prípade, keď žalovaný o porušení práva vedel. S poukazom k námietkam žalovaného ohľadne výšky škody, navrhol žalobca nariadenie znaleckého dokazovania. V ostatnom žalobca zopakoval skutočnosti uvedené vo svojich predchádzajúcich vyjadreniach.

23. V reakcii na vyjadrenie žalobcu žalovaný v podaní doručenom súdu 20.10.2016 zotrval na svojej argumentácii uvedenej v jeho dovtedajších písomných vyjadreniach. Doplnil, že X. U., Š..R.. poskytol privatizačnej komisii správne a úplné podklady pre dražbu prevádzkovej jednotky a nemal žiadny dôvod spochybniť jej zistenie, že vlastníkom pozemku je Mesto J.. Nie on, ale žalobca mal komisiu upozorniť v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka, že predmetom dražby mal byť aj pozemok. Žalobca nevyzval žalovaného, aby mu umožnil prístup k chate, alebo jej užívanie.

24. Na pojednávaní dňa 27.10.2016 poukázal žalovaný na Územnoplánovaciu informáciu Mesta J. z 20.3.2001, podľa ktorej na predmetnom pozemku možno postaviť len chatu, penzión, alebo malokapacitné účelové zariadenie, nie však viacposchodovú budovu hotelového typu, ktorú tam žalobca mienil postaviť. Uviedol, že aj keby súd dospel k záveru, že ku škode na strane žalobcu prišlo, táto by nemohla byť len v predpokladanej výške výnosov nezniženej o predpokladané náklady.

25. Súd vykonal dokazovanie výsluchom svedka N. U., ktorý uviedol, že bol prítomný na dražbe prevádzkovej jednotky spolu so žalobcom. Bol tam ešte jeden záujemca, ktorý ponúkal žalobcovi odstupné 50.000 Sk za odstúpenie od dražby. Žalobca ale dražil ďalej. Svedok potvrdil následné problémy žalobcu s pozemkom, ktoré nechápal, lebo sa to malo dražiť spolu. Žalobcovi bolo bránené vstúpiť na pozemok a napokon mu chata aj vyhorela. Boli to také skutočnosti, ktoré by každý neuniesol. V podstate sa mu kvôli tomu aj rozpadla rodina.

26. Svedkyňa J. Y. (P. Ž.) pri výsluchu uviedla, že so žalobcom sa ešte za socializmu venovali drobnému podnikaniu, mal na to povolenie z národného výboru. Pestovali kvetiny, majorán, cesnak a to predávali, vyrábali aj cukrovú vatu, neskôr predávali aj stroje na jej výrobu. Kúpili si starý rodinný dom na R. T. U., ktorý bol v dezolátnom stave a na jeho rekonštrukciu použili všetky zarobené peniaze, úspory aj pôžičky od rodičov. Po revolúcii sa im dom podarilo celkom výhodne predať za sumu 2.600.000 Sk. Z tejto sumy vrátili dlžoby, kúpili si byt na D. D. a zostávajúce peniaze chceli investovať. Ona v tom čase pracovala v Rakúsku u jej rodiny, ktorá mala zariadenie reštauračného typu. Tento spôsob podnikania sa im veľmi páčil, vždy o takomto podnikaní snívali. Keď sa začali dražby žalobca začal na tieto dražby chodiť. Potom jej oznámil, že sa mu podarilo vydražiť chatu s pozemkom v J. - F.. Bola sa tam pozrieť, ale videli to iba zvonka, pretože nemali kľúče od bránky, takže museli preliezť plot, aby si chatu mohli prezrieť. Páčilo sa im prostredie, pretože často chodievali na M. O. a niečo podobné chceli z tohto zariadenia vybudovať. Samozrejme by potrebovali viac peňazí, avšak jej rodina v N. a tiež brat žalobcu, im sľúbili finančnú pomoc. Následne však zistili, že vydražili len chatu a pozemok nie. Potom prišli problémy, pretože nemali peniaze, ale len dlhy a problémy robil aj X.. So žalobcom sa neustále hádali, ona mu túto situáciu dávala za vinu. Napokon sa dohodli na rozvode. Majetkovo sa vysporiadali tak, že jej s deťmi zostal byt a žalobcovi prakticky len dlhy.

27. K vyjadreniu žalovaného zo dňa 19.10.2016 sa žalobca vyjadril v podaní doručenom súdu 14.11.2016. Nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že žalobca neuplatňoval svoje práva včas a s dostatočnou predvídavosťou. Žalobca vložil všetky rodinné finančné prostriedky do dražby rekreačného zariadenia. Ako živiteľ rodiny, manžel a otec, sa snažil nájsť spôsob, ako sa dostať k takto uviaznutým finančným úsporám, a to aj za cenu, že by bola dražba považovaná za neplatnú, keďže rekreačné zariadenie nemohol užívať a tak zhodnocovať svoju investíciu. Žalovaným predložená Územnoplánovacia informácia je z roku 2001, teda 10 rokov po dražbe, po ktorej by žalobca (keby mu rekreačné zariadenie bolo vydané) mal už rozbehnutú podnikateľskú činnosť. Táto informácia, ktorá platila 1 rok od jej vydania, nevyklučuje možnosť postaviť na danom pozemku viacposchodovú budovu. Oblasť, v ktorej sa pozemok nachádza, je známa rekreačná oblasť, nachádzajú sa tam viaceré veľkokapacitné objekty, napr. F. M. O., F. R. S., O. R. J.-R., atď.

28. Súd nariadil vo veci znalecké dokazovanie v odbore Ekonomia a manažment a Ekonomia a riadenie podnikov, znaleckou organizáciou Bratislavská súdno-znalecká a konzultačná spoločnosť s.r.o., na výšku skutočnej škody a ušlého zisku, ktorá vznikla žalobcovi zmarením jeho podnikateľského plánu. Súdnoznalecká organizácia založila 1.6.2017 do spisu Znalecký posudok č. 02/2017, podľa ktorého Výška škody vrátane ušlého zisku za obdobie od 2.4.2004 do 30.4.2017 predstavuje celkom sumu 2.080.587,87 €, z toho ušlý zisk po zdanení sumu 1.783.734 €, úrok pri prepočte ušlého zisku na súčasnú hodnotu sumu 107.021 €, úrok z omeškania (podľa konania pod sp.zn. 5C 144/98 na OS Malacky) sumu

87.799,28 € , trovy konania a PZ (v konaní pod sp.zn. 5C 144/98 na OS Malacky) sumu 2.033,59 € a nemajetková ujma sumu 100.000 €.

29. Žalovaný podal dňa 6.7.2017 k predmetnému Znaleckému posudku ako aj k nariadeniu znaleckého dokazovania, písomné vyjadrenie. V ňom skonštatoval, že:

30. A. Nariadenie znaleckého dokazovania bolo predčasné a nehospodárne, pretože súd doteraz neuviedol svoje predbežné právne posúdenie veci a zatiaľ neuviedol, či možno aspoň predpokladať splnenie podmienok nároku žalobcu na náhradu škody. Predovšetkým súd neuviedol, či posudzuje vec v režime náhrady škody podľa OZ alebo OBZ, v čom vidí protiprávne konanie žalovaného, do akej miery ho považuje za preukázané alebo potrebné preukázať, ako posudzuje existenciu príčinnej súvislosti, do akej miery ju považuje za preukázanú, alebo potrebnú preukázať, ako sa vysporiadal s otázkou, že prevádzková jednotka v r. 1993 bola v dôsledku požiaru zničená a od r. 2003 ju žalobca nevlastní, ako sa vysporiadal s otázkou že žalobca odvodzuje svoj nárok na náhradu ušlého zisku zo zásahu do vlastníckeho práva k pozemku, hoci k pozemku mu od roku 2012 podľa zápisu v KN svedčí vlastnícke právo a v užívaní pozemku mu nič nebráni, ako sa vysporiadal s námietkou prekážky veci rozhodnutej (res iudicata) vyplývajúcej z rozsudku OS Bratislava II z 12.12.1997, č.k. 16C 37/95-203 v spojení s rozsudkom KS v Bratislave zo dňa 17.6.2003, č.k. 2Co/46/03-268 a ako sa vysporiadal so vznesenou námietkou premlčania.

31. B. Súd správne, vecne a zrozumiteľne nevymedzil úlohu pre znalecké dokazovanie, preto si znalec skutkový stav vyhodnotil sám, čím prekročil svoje oprávnenie a založil vecnú nesprávnosť znaleckého posudku. Otázka, ktorú znalci položili, je príliš všeobecná a neurčitá. S otázkami splnenia predpokladov vzniku nároku na skutočnú škodu a ušlý zisk sa súd nijako nevysporiadal, ani znalca v tomto smere bližšie neinštruoval. Súd v uznesení odkazuje na podnikateľský zámer, ktorý bližšie nešpecifikuje. Znalec sa v znaleckom posudku chopil aj Architektonickej štúdie, o ktorej si sám utvoril úsudok, že tvorí súčasť podnikateľského zámeru. Táto ale bola vypracovaná v r. 2014, preto súčasť podnikateľského zámeru žalobcu z r. 1991 tvoriť nemohla. Súd v uznesení nijako nešpecifikoval, za aké obdobie mala žalobcovi vzniknúť skutočná škoda a ušlý zisk, preto sa znalec sám rozhodol, že ju začne počítať od r. 1994. Žalobca v rozšírení žaloby sám uviedol, že sa nedomáha náhrady skutočnej škody, ale len ušlého zisku. Znalec v znaleckom posudku pracuje výlučne s konceptom hypotetického zisku, ktorý pozná iba Obchodný zákonník. Medzi žalobcom a žalovaným však nikdy neexistoval obchodnoprávny vzťah a žalobca ku dňu dražby ani nebol podnikateľom. Znalec sa v posudku zaoberal aj nemajetkovou ujmom, pričom jej posúdenie nespadá do jeho znaleckého odboru.

32. C. Znalecký posudok vychádza z nesprávnych a nerealistických podkladov. Znalec sám rozhodol o výške vstupnej investície, ktoré však nezodpovedali podnikateľskému zámeru a investičným možnostiam žalobcu. Znalec sám rozhodol o období začatia a trvania realizácie podnikateľského zámeru a nezohľadnil, že zariadenie, ktoré malo žalobcovi generovať zisk, bolo v r. 1993 zničené a žalobca ho od r. 2003 nevlastní. Znalec sám rozhodol o splnení predpokladov pre priznanie ušlého zisku a nezohľadnil, že žalobca odvodzuje svoj nárok zo zásahu do vlastníckeho práva k pozemku, hoci od roku 2012 mu k nemu svedčí vlastnícke právo a v jeho užívaní mu nič nebráni.

33. Žalovaný ďalej namietol, že znalecký posudok vychádza zo svojvoľných predpokladov o posudzovanom podnikateľskom zámere a výške vstupnej investície, ktoré nezodpovedali podnikateľskému zámeru a investičným možnostiam žalobcu. Podnikateľský zámer vychádza z predpokladu, že kapacita zariadenia je 9 izieb po 4 lôžka s možnosťou prístelky, celková kapacita lôžok je 50. Podnikateľský zámer sa tak mohol vzťahovať skôr na spartanskú turistickú nocľaháreň, nie na luxusné rekreačné zariadenie, na aké znalec prepočty modeloval. Architektonická štúdia je datovaná z r. 2014, vychádza z predpokladu, že plánované zariadenie bude mať 5 nadzemných podlaží a rozlohu 2.750 m² úžitkovej plochy, takéto zariadenie však v zmysle územnoplánovacej informácie založenej v spise, nebolo možné na pozemku vybudovať. Stavebná regulácia umožňovala umiestniť na pozemku maximálne chatu, penzión (6 až 12 lôžok + 1 byt), alebo malokapacitné účelové zariadenie (12 - 20 lôžok + vybavenosť + 1 služobný byt). Zároveň podľa Architektonickej štúdie si realizovanie podnikateľského zámeru vyžadovalo investíciu 2.887.500 €, čo je takmer 87 mil. Sk. Znalec nepochopiteľne nahradil podnikateľský zámer žalobcu svojim, neakceptoval, že žalobca chcel kapacitu lôžok rozšíriť na 100, ale zohľadnil iba 50 lôžok. Tiež vychádzal z predpokladu, že žalobca by v r. 1991 až 1993 investoval do zariadenia sumu 20 mil. Sk (663.878 €). Žalobca celkom zjavne nemal v úmysle realizovať podnikateľský

zámer, ktorý mu podsúva znalec. Žalobca podľa svojich slov minul na dražbe všetky svoje peniaze, t.j. 900.000 Sk z predaja rodinného domu. Zároveň si zobral úver v sume 400.000 Sk. Je zjavné, že takúto investíciu si nemohol dovoliť, ani napriek pôžičke od jeho brata v sume 200.000 USD. V konaní síce žalobca tvrdí, že by bol investoval 87 mil. Sk /Kčs/, ničmenej zo súdneho spisu je zjavné, že nemal ani tých 20 mil Sk /Kčs/. Akékoľvek ďalšie výpočty nemôžu byť preto reálne a akýkoľvek výsledok nemôže predstavovať ušlý zisk žalobcu, pretože je vypočítaný ako ušlý zisk z majetku, ktorý žalobca nemal. Znalec udáva údajné ročné odpisy vo výške 65.000 € po dobu 23 rokov, v takom prípade by suma investície nebola 20 mil., ale 45 mil. Kčs. Žalobca nepreukázal a ani sa nepokúsil tvrdiť, že by po r. 2012 mal úmysel nadviazať na svoj podnikateľský zámer. Pri takomto postupe by absurdne mohlo dôjsť k situácii, že o ďalších 10 rokov by si žalobca opätovne mohol novou žalobou uplatniť nárok za obdobie rokov 2017 až 2027, čo je neudržateľné.

34. D. Znalecký posudok používa nedôvodné postupy a metodiku. Znalecký posudok nevysvetľuje, prečo si znalec zvolil za referenčné hodnoty výpočtu údajného ušlého zisku výlučne výsledky spoločnosti E., a.s., ktorá prevádzkuje F. M. O., ktorý kvalitatívne predstavuje absolútne neporovnateľný typ ubytovania. V tej istej lokalite pritom existujú zariadenia typovo bližšie podnikateľskému zámeru žalobcu. Ide napríklad o Študijné a kongresové stredisko J. - F., R. Na S., prípadne prevádzkovateľov U., Y..N..K., E., Y..N..K., alebo E., Y..N..K.. Znalecký posudok zjednodušujúco vychádza z jednej tretiny tržieb F. M. O. podľa logiky, v zmysle ktorej má tento hotel kapacitu 150 lôžok a podnikateľský zámer žalobcu rátať s kapacitou 50 lôžok. F. M. O. bol však v r. 2011 kompletne zrekonštruovaný, pričom investícia do rekonštrukcie bola v sume 10 mil. €. Znalec teda porovnáva zariadenie hypoteticky zrekonštruované pred 25 rokmi s nedávno zrekonštruovaným luxusným zariadením. Znalecký posudok vychádza z tržieb a zisku spoločnosti E., G..Y., za rok 2016, ktorý bol v porovnaní s predchádzajúcimi rokmi mimoriadne úspešný. Nie je zjavné, prečo znalec zohľadnil výlučne rok 2016 a nevzal do úvahy napríklad priemer dostupných hodnôt za predchádzajúce roky. Znalecký posudok bližšie nešpecifikuje okolnosti, ktoré je potrebné brať do úvahy, ako napr. do ktorej kategórie a triedy patrí dané ubytovacie zariadenie, aké je rozloženie lôžok, aké služby dané zariadenie poskytuje, v akom rozsahu a v akej kvalite, aká je obvyklá cena služieb, a pod. Z posudku nie je ani zjavné, akým spôsobom dospel znalec k číselným hodnotám uvedeným v jednotlivých tabuľkách, keď štatistické údaje obsahujú iba tržby za ubytovanie, avšak ostatné hodnoty neuvádzajú. Znalecký posudok bude podrobnejšie rozpracovaný v znaleckom posudku, ktorý si dal žalovaný vypracovať, a ktorý súdu predloží po jeho vypracovaní. Zároveň žalovaný navrhuje výsluch znalca.

35. Žalobca sa k Znaleckému posudku vyjadril v podaní doručenom súdu 7.7.2017. Uviedol, že s postupom, uvedeným v posudku sa stotožňuje, avšak znalecká organizácia nevzala do úvahy skutočnosť uvedenú v podnikateľskom pláne, a to, že žalobca plánoval časom rozšíriť kapacitu lôžok na 100. Táto skutočnosť je značne významná, pretože výška ušlého zisku by bola podstatne väčšia. S prihliadnutím na túto skutočnosť žalobca žiada, aby súd rozhodol v zmysle podanej žaloby v spojení s jej rozšírením zo dňa 24.3.2016.

36. Žalovaný doručil 30.8.2017 súdu Návrh na prerušenie konania a Návrh na zrušenie predbežného opatrenia.

37. Návrh na prerušenie konania odôvodnil tým, že dňa 26.1.2017 podal na Okresný súd Bratislava III žalobu na obnovu konania vedeného pod sp. zn. 8C/32/07. Dôvodom obnovy sú nové skutočnosti z ktorých vyplýva, že žalobca nebol v konaní aktívne vecne legitimovaný a odpadnutie nemožnosti výsluchu navrhnutých svedkov v pôvodnom konaní, pričom ich výpovede sú vo veci rozhodujúce. Konanie o žalobe na obnovu konania sa vedie pod sp. zn. 44C/13/2017. Okresný súd Bratislava III uznesením z 19.7.2017 pod č. k. 44C/13/2017-240 odložil právoplatnosť rozsudku v konaní pod sp. zn. 8C/32/07. Suspendovanie účinkov rozsudku odôvodnil podľa § 412 ods. 2 C.s.p. V súčasnosti nie je právoplatne skončené ani konanie vedené na Okresnom súde v Pezinku pod sp. zn. 5C/61/2012, iniciované zo strany žalovaného. Ide o určenie vlastníckeho práva žalovaného k pozemku vydržaním. NS SR uznesením z 29.9.2016 pod sp. zn. 2Cdo/719/2015 vyhovel dovolaniu žalovaného a vrátil konanie do štádia odvolania. Zároveň Okresný súd v Pezinku uznesením zo dňa 4.4.2017 pod č.k. 5C/61/2012 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zakázal žalobcovi scudziť sporný pozemok. Žalovaný inicioval aj trestné konanie a 30.8.2017 podal trestné oznámenie na preskúmanie skutočnosti, či výsluchom svedkyne (exmanželky žalobcu J. Y. -

pozn. súdu), nedošlo k spáchaniu trestného činu krivej výpovede. Zdá sa byť preto nevhodným a duplicitným, aby tunajší súd pokračoval v konaní, v ktorom by sa zaoberal otázkou vlastníctva k pozemku ako prejudiciálnou, keď táto sa ako vec sama bude riešiť v obnovenom konaní, prípadne aj v konaní ešte právoplatne neskončenom. Žalovaný navrhol, aby súd podľa § 162 ods. 1 písm. a) C.s.p. prerušil až do právoplatného skončenia konania pred Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn. 44C/13/2017 o povolení obnovy konania o určenie predmetu dražby a určenie vlastníctva vedeného pred Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn. 8C/32/07, do právoplatného skončenia konania vedeného pred Okresným súdom Pezinok pod sp. zn. 5C/61/2012 o určenie vlastníctva a do právoplatného skončenia trestného konania začatého na podklade trestného oznámenia žalovaného podaného na Okresnú prokuratúru Bratislava II dňa 30.8.2017.

38. Návrh na zrušenie predbežného opatrenia nariadeného tunajším súdom uznesením zo dňa 2.6.2014 pod č.k. 10C/79/2014-173, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.7.2014 pod č.k. 11Co/82/2014-228, žalovaný odôvodnil tým, že odkladom právoplatnosti rozsudku a nariadením neodkladného opatrenia žalovanému, došlo k prelomeniu osvedčenia dôvodnosti a trvania údajného nároku žalobcu, preto by mal predbežné opatrenie zrušiť. Ďalej uviedol, že jeho rozsah neprimerane obmedzuje obchodné aktivity žalovaného a značne zhoršuje jeho vyjednávaciu pozíciu pri uzatváraní nájomných zmlúv. Prinajmenšom dlhodobý prenájom nehnuteľnosti a možnosť klientov vykonať stavebné úpravy v prenajatých častiach pritom nijako neohrozuje deklarovaný účel predbežného opatrenia, ktorým je brániť zmareniu uspokojenia údajného nároku žalobcu. Hodnota nehnuteľnosti plne obsadenej komerčnými nájomníkmi sa totiž môže iba zvýšiť. Žalovaný alternatívne navrhol, aby súd predbežné opatrenie zrušil v rozsahu, v akom zakazuje žalovanému prenájať nehnuteľnosti a prestavbu nehnuteľností.

39. Dňa 18.9.2017 založil žalovaný do spisu Znalecký posudok č. 79/2017 vypracovaný znaleckou organizáciou Expert group (tzv. kontrolný znalecký posudok k znaleckému posudku č. 02/2017). Podľa zadávateľa, ktorým bol žalovaný, znalecká organizácia odpovedala na nasledovné otázky :

1. Aké podklady a údaje sú nevyhnutne potrebné pre určenie výšky ušlého zisku, resp. výšky straty alebo očakávaného prínosu (výnosu)?

Odpoveď: V ekonomike fungujúceho podniku sú majetkové hodnoty vykazované v účtovníctve. V ekonomike ešte nefungujúceho podniku, kedy podnikateľ má iba predstavu o poskytovaných službách, musí tento svoj podnikateľský zámer vypracovať do štádia riadneho podnikateľského plánu. Údaje, ktoré sú nevyhnutne potrebné na výpočet ušlého zisku, sú minimálne tieto: a) výška majetkových hodnôt, ktoré nemohli byť využité, resp. celková investičná suma vrátane vyvolaných investícií; b) dĺžka času a priebeh nevyužívania majetkových hodnôt; c) suma požičaného kapitálu a úroková sadzba, za ktorú boli majetkové hodnoty obstarané; d) časový priebeh čerpania úveru a jeho splácania z generovaných finančných tokov; e) výška a štruktúra majetku, kapitálu, nákladov, výnosov, peňažných tokov.

2. Na základe iba vstupov, z ktorých ZO BSZKS vychádzala pri vypracovaní svojho znaleckého posudku č. 02/2017 zo dňa 30.5.2017 a ktoré sú obsiahnuté v prílohách č. 2 až 11 tohto znaleckého posudku, je možné naisto a presne určiť výšku ušlého zisku žalobcu?

Odpoveď: Na základe iba vstupov, z ktorých ZO BSZKS vychádzala pri vypracovaní svojho znaleckého posudku č. 02/2017 zo dňa 30.5.2017 a ktoré sú obsiahnuté v prílohách č. 2 až 11 tohto znaleckého posudku, nie je možné naisto a presne určiť výšku ušlého zisku žalobcu. Tieto vstupy neboli postačujúce a neumožnili dopracovať sa k objektívnym výsledkom.

3. Hodnoty uvedené v jednotlivých kolónkach tabuliek (č. 5, 8 až 35) vypracovaných ZO BSZKS v jej ZP č. 02/2017 zo dňa 30.5.2017 pri určení ušlého zisku žalobcu v jednotlivých rokoch sú správne a reálne? Vstupy, z ktorých ZO BSZKS vypočítala tieto hodnoty, sú reálne a majú základ v podkladoch, na základe ktorých vypracovala tento svoj znalecký posudok?

Odpoveď: Hodnoty uvedené v jednotlivých kolónkach tabuliek (č. 5, 8 až 35) vypracovaných ZO BSZKS v jej ZP č. 02/2017 zo dňa 30.5.2017 pri určení ušlého zisku žalobcu v jednotlivých rokoch nie sú správne a nepribližujú sa ekonomickej realite. Vstupy, z ktorých ZO BSZKS vypočítala tieto hodnoty, nie sú reálne a nemajú základ v podkladoch, na základe ktorých vypracovala tento svoj znalecký posudok.

4. Postupy a metodika použité ZO BSZKS v ZP č. 02/2017 zo dňa 30.5.2017 sú správne a bežne použité aj inými znalcami pre určenie výšky ušlého zisku?

Odpoveď: ZO EG konštatuje, že zvolené postupy ZO BSZKS v ZP č. 02/2017 nie sú správne a použitá metodika výpočtu ušlého zisku pri absencii rozhodujúcich parametrov od podnikateľa zohľadňujúcich podmienky jeho podnikania, vedie k chybným záverom. ZO BSZKS použila neakceptovateľný spôsob

výpočtu ušlého zisku a dopracovala sa k chybným výsledkom. Bežne sa vychádza z podkladov od zadávateľa (podnikateľa), ktorý zodpovedá za stanovenie preukázateľných kľúčových ekonomických parametrov. Postup, ktorým ZO BSZKS stanovila kľúčové parametre k výpočtu ušlého zisku, od ktorých priamo záviseli závery ZP č. 02/2017, je ekonomicky nesprávny a znalci ho bežne nepoužívajú.

5. ZO BSZKS bola oprávnená posúdiť výšku nemajetkovej ujmy J.. T. Y.?

Odpoveď: ZO BSZKS nebola oprávnená posúdiť výšku nemajetkovej ujmy J.. T. Y.. Posúdenie nemajetkovej ujmy nespadá do znaleckého odboru alebo odvetvia, v ktorom je ZO BSZKS oprávnená podávať znalecký posudok.

40. Dňa 20.9.2017 doručil žalovaný súdu tzv. Zhrnutie doterajšieho konania vrátane opätovného návrhu na predbežné právne posúdenie veci. V ňom konštatoval, že žalobca sa dopúšťa tzv. procesného klamstva, opakovane zavádza a zamlčiava významné skutočnosti, čo môže zásadne ovplyvniť výsledok sporu. Zopakoval a chronologicky zhrnul skutočnosti, ktoré uviedol už vo svojich predchádzajúcich písomných vyjadreniach tak k samotnej žalobe, ako aj znaleckému posudku, vykonaným dôkazom, ako aj k prebehnutým a prebiehajúcim súdnym konaniam., analyzujúc aj samotný priebeh dražby. Zdôraznil, že žalobca požiadal až dňa 2.12.1991 (tri dni po dražbe) o vydanie rozhodnutia o registrácii, ktoré v zmysle Zákona o súkromnom podnikaní zakladalo oprávnenie na podnikateľskú činnosť. Oprávnenie podnikateľ nadobudol až 4.12.1991 a to ako fyzická osoba podnikateľ pod obchodným názvom VIPERA. Dňa 6.12.1991 vyzval X. Š..R.. na odovzdanie vydraženého objektu. Uviedol, že pozdržaním odovzdania mu od 3.12.1991 vzniká ekonomická škoda, strata zisku z odpredaja, prevádzkové náklady firmy T., atď. Dňa 30.11.1991 uzavrel žalobca s p. Y. Zmluvu o budúcej kúpnej zmluve, v ktorej sa zaviazal do 60 dní predať mu chatu aj pozemok za kúpnu cenu 12.634.000 Kčs. Následne dňa 7.2.1992 uzavrel s p. Y. Zmluvu o pôžičke na účely zaplatenia súdneho poplatku vo veci návrhu na zrušenie dražby. V nej sa zaviazal domáhať kúpenia sporného pozemku a v prípade tohto zdaru mu ho odpredať. V konaní o neplatnosť dražby žalobca opakovane menil petit žaloby : a) 7.12.1992 sa domáhal určenia neplatnosti dražby, vrátenia kúpnej ceny, bližšie neurčenej škody a náhrady nemajetkovej ujmy 50.000. Kčs; b) 25.10.1993 zrušenia dražby, vrátenia kúpnej ceny s úrokom z omeškania, či uloženia povinnosti X. odpredať mu pozemok a náhrady škody 453.238 Kčs (zahŕňajúcej tiež znemožnenie podnikania a upretia vlastníckych práv); c) 25.10.1995 zrušenia dražby, vrátenia kúpnej ceny s úrokom z omeškania, či uloženia X. odpredať mu pozemok a náhrady škody 453.238 Kčs (vychádzajúc z toho, že žalobca nemohol a nemôže užívať vydražený objekt); d) 12.5.1997 neplatnosti dražby, vrátenia kúpnej ceny s úrokom z omeškania, náhrady škody 12.350.490 SK (zahŕňajúcej tiež škodu 11.334.000 Sk spôsobenú nemožnosťou plniť záväzky z Budúcej zmluvy a vyššie uvedenú škodu 453.328 Sk); e) 26.6.1997 určenia neplatnosti dražby, vrátenia kúpnej ceny s úrokom z omeškania a náhrady škody 453.238 Sk. Konanie sa právoplatne skončilo 13.1.2004 zamietnutím žaloby. K náhrade nemajetkovej ujmy doplnil, že z priloženého rozsudku o rozvoze žalobcu vyplýva, že dôvodom rozpadu jeho manželstva nebolo konanie žalovaného a život žalobcu pod tlakom, v strese a majetkovej neistote, ktoré mal po dražbe prevádzkovej jednotky, ale nevera oboch manželov. Zároveň tiež navrhol odňať žalobcovi oslobodenie od súdnych poplatkov v súvislosti s jeho niektorými vecnými právami k nehnuteľnostiam a vykonať k tomu navrhnuté dokazovanie v zmysle ním predložených dokladov. Zdôraznil, že porušenie Zákona o malej privatizácii mohlo založiť zodpovednosť za škodu výlučne voči štátu a nie vo vzťahu k jeho orgánom. Žalobca ku dňu dražby nebol podnikateľom, oprávnenie podnikateľ nadobudol až 5 dní po dražbe. Zodpovednostný vzťah sa preto nespája Obchodným zákonníkom. Žalobca nepreukázal, že by mu žalovaný bránil v užívaní chaty, alebo by mu bránil vo vstupe na pozemok. Nemal napríklad problém po požiari v roku 1993 vstúpiť do objektu, uzavrieť ho a preveriť odpojenie od elektrického prúdu, v r. 2011 pozemok aj fakticky prevziať. K ušlému zisku poukázal na rozsudok NS SR z 29.3.2017 pod sp. zn. 5Cdo/195/2015, ktorý odmietol tzv. hypotetický ušlý zisk.

41. Žalobca sa k podaniu žalovaného zo dňa 20.9.2017 vyjadril písomne v podaní doručenom súdu 8.11.2017. K návrhu na odňatie oslobodenia žalobcu od zaplatenia súdnych poplatkov uviedol, že také právo žalovanému neprislúcha, pretože rozhodovanie o oslobodení od poplatkov prináleží jedine súdu. Vecné práva, na ktoré žalovaný poukazuje, neprinášajú žalobcovi žiadnu finančnú výhodu a nie sú speňažiteľné. Rovnako nehnuteľnosti, o ktorých tvrdí, že ich žalobca previedol na svojich rodinných príslušníkoch, žalobcovi nikdy nepatrili a nikdy nebol ich vlastníkom. Žalovaný podáva súdu zbytočne mäťúce informácie, navyše také, ktoré nesúvisia s meritom veci. Žalobca nemá žiadny pravidelný príjem, ani žiaden majetok, z ktorého by mohol uhradiť súdny poplatok, preto súd správne rozhodol, keď ho od poplatkovej povinnosti oslobodil. Žalovaný tiež zahŕňa súd informáciami z internetových článkov, ktorých cieľom je zahrnúť čitateľa senzáciami a tak odvádza pozornosť súdu od merita veci. Návrh

žalovaného na prerušenie konania je špekulatívny s cieľom oddialiť rozhodnutie vo veci samej. Žalobu na obnovu konania podal žalovaný zjavne nedôvodne, pretože nedodrжал subjektívnu premlčaciu lehotu na jej podanie. Tzv. novými skutočnosťami, o ktoré žalobu opiera, disponoval už v pôvodnom konaní, resp. ich mohol v pôvodnom konaní uplatniť. Nedôvodne podané je aj trestné oznámenie pre trestný čin krivej výpovede. Odloženie právoplatnosti rozsudku o určení vlastníckeho práva žalobcu k pozemku je len dočasným opatrením a ešte neznamená, že obnova konania bude povolená. Žalobca naďalej vystupuje na LV ako vlastník pozemku, pričom neexistuje žiadne rozhodnutie, ktoré by uvádzalo, že vlastníkom tohto pozemku je žalovaný. Z rozhodnutia v konaní pod sp. zn. 5C/61/2012 vyplýva, že žalovaný nenadobudol vlastnícke právo k pozemku vydržaním, pretože jeho žaloba bola zamietnutá, čo odvolací súd potvrdil. Ak aj NS SR vrátil vec odvolaciemu súdu, bolo to z dôvodu procesného pochybenia. Neexistuje žiadny predpoklad zvrátenia stavu vo vlastníckych pomeroch k pozemku, preto je návrh na prerušenie konania nedôvodný a treba ho zamietnuť. Rovnako je nedôvodný aj návrh žalovaného na zrušenie nariadeného predbežného opatrenia. Predbežné opatrenie nezabraňuje žalovanému označené nehnuteľnosti riadne užívať, vrátane možnosti ich prenajímať. Čo sa týka Zmluvy o budúcej kúpnej zmluve uzavretej medzi žalobcom a p. Y., od tejto p. Y. odstúpil. P. Y. (strýko žalobcu) sa mienil podieľať na podnikaní žalobcu vložением finančných prostriedkov, ktorých návratnosť si mienil zmluvne zabezpečiť. Táto zmluva nevyvracia pôvodný a skutočný plán žalobcu prostredníctvom prevádzkovej jednotky v nej podnikáť a dosahovať zisk. K vyjadreniu žalovaného, že žalobcovi nebránil v užívaní prevádzkovej jednotky, tento sa k nej údajne vedel dostať, keď sám uviedol, že ju po požiari uzamkol a zabezpečil, žalobca uvádza, že tak, ako sa k chate dostali požiarnici, tak sa ku nej dostal aj žalobca. Žalovaný neberie do úvahy skutočnosť, že okolo pozemku postavil plot a bránu uzamkol na zámok. Žalovaný 23 rokov úmyselne bráni žalobcovi k prevádzkovej jednotke sa čo i len priblížiť. Ako náhle sa tak stalo, žalovaný inicioval trestné konanie, resp. konania o odstránenie stavby. K námietke ohľadne vlastníctva prevádzkovej jednotky žalobca uviedol, že žalobcova investícia do nej bola konaním žalovaného sústavne marená, žalobcovi v nej uviazli finančné prostriedky rodiny, ako aj dlhy, čo viedlo k následnej exekúcii. Táto situácia sa dotýkala aj rodinných príslušníkov žalobcu, ktorí sa snažili vlastnícke právo k nej zachovať. Vlastníkom chaty bol a stále je subjekt, ktorý patrí rodinným príslušníkom žalobcu. Ide o spoločnosti: U. Z. G. K., Y.N.K., W.-J., Y.N.K., J. S. G. P. I., Y.N.K., za ktorými je brat žalobcu. Za žalobcom stále stoja jeho rodinní príslušníci ochotní mu pomôcť aj v realizácii jeho podnikateľských plánov. Kontrolný znalecký posudok doručený súdu zo strany žalovaného bol vypracovaný podľa predstáv žalovaného, ktorý bol zadávateľom posudku, preto by ho súd nemal brať do úvahy.

42. K tomuto vyjadreniu žalobcu sa žalovaný opäť písomne vyjadril v podaní doručenom súdu 16.11.2017. V ňom zotrval na svojich predchádzajúcich tvrdeniach, návrhoch a predložených dôkazoch. K námietke voči kontrolnému znaleckému posudku uviedol, že tento bol opatrený doložkou, že znalec si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku, preto je so znaleckým posudkom vypracovaným na základe uznesenia súdu, rovnocenný. Tvrdenia žalobcu ohľadne dôvodov uzavretia zmluvy s p. Y. sú zavádzajúce. Zámer predat' prevádzkovú jednotku prezentoval žalobca aj v konaniach o neplatnosť dražby a náhrade škody.

43. Na pojednávaní dňa 21.11.2017 súd vypočul zástupcu súdnoznaleckej organizácie, ktorý sa v celom rozsahu pridrжал záverov svojho znaleckého posudku vypracovaného podľa požiadaviek súdu. Jeho úlohou bolo vyčíslíť ušlý zisk, ktorý by žalobca dosiahol ako podnikateľský subjekt. K nemajetkovej ujme znalec uviedol, že ju nijako nevyčíslíval, len ju do posudku zahrnul ako absolútnu hodnotu. Z podkladov, ktoré mala znalecká organizácia k dispozícii, vrátane súdneho spisu, bolo možné tento ušlý zisk vyčíslíť. Pri vyčíslení vychádzali z tzv. porovnávej metódy. V čase, keď bola predmetná prevádzková jednotka vydražená, bolo veľmi mladé podnikateľské prostredie, väčšinou len štátne podniky mali nejakú podnikateľskú históriu, keďže išlo o roky 1991, 1992, 1993. Z toho dôvodu museli vybrať zariadenie, ktoré bolo v danom regióne porovnateľné s podnikateľským zámerom žalobcu, a ktoré bolo v tom čase prevádzkyschopné. Z toho dôvodu bolo vybrané zariadenie M. O.. Na základe tejto porovnávej metódy a údajov Štatistického úradu bol vyrátaný ušlý zisk ako je uvedený v ZP. Je to ušlý zisk z výsledkov hospodárenia po zdanení. Súčasťou tohto zisku je aj jeho úročené, pričom išlo o najnižšiu možnú hodnotu úrokov, ktoré mali z NBS. Ďalšou časťou boli úroky z omeškania a trovy právneho zastúpenia. Súkromná znalecká organizácia konštatovala, že ušlý zisk nemohli vyčíslíť, lebo na to neboli podklady. Podklady však boli dostatočné a nachádzali sa v spise. Ak by to nebolo možné vyčíslíť, nevedeli by sa dopracovať k žiadnemu číslu. Je na znalcovi, aby si zvolil metodiku výpočtu ušlého zisku a škody. Znalec nesúhlasil so záverom kontrolného súkromného znaleckého posudku.

Na otázky PZ žalovaného, či znalec zobral do úvahy územnoplánovacia informáciu, skutočnosť, že chata v r. 1993 vyhorela, zároveň ju žalobca nevladl a v r. 2011 sa fakticky ujal pozemku, pričom k realizácii podnikania nepristúpil, znalec uviedol, že ide o právne otázky, ku ktorým nebol oprávnený sa vyjadrovať. Na ďalšie otázky znalec uviedol, že hodnoty, z ktorých vychádzali, sú uvedené vo výkazníctve prevádzkovateľa M. O., za 100% hodnotu zobrali rok 2016, pretože sa museli z niečoho odraziť, následne smerom dozadu čerpali informácie zo Štatistického úradu a percentuálne ich prispôbovali daným rokom. Mal za to, že vychádzali zo skutočných hodnôt, ktoré dosiahla porovnateľná prevádzková jednotka a tých, ktoré boli vykázané zo štatistického úradu. Pri vyčíslení odpisov vychádzal z toho, že o sumu investície by sa podnikateľovi znížil zisk a tento zisk bol o tieto odpisy aj ponížený, inak by bol zisk oveľa vyšší. Keďže bolo potrebné vyrátať objektívny ušlý zisk a z architektonickej štúdie vyplýval počet miest 150, pre objektivitu zobrali do úvahy len 50 miest. Ak by si žalobca zobral úver, do jeho nákladov by išli iba úroky, nie splátky. Na otázky súdu znalec uviedol, že podnikateľský plán, alebo podnikateľský zámer bol čase, keď ho žalobca predložil, to isté. Či splňal nejaké podmienky musela posudzovať banka, ktorá bola požiadaná o úver. Ak by mal znalec k dispozícii kompletne účtovníctvo a doklady prevádzkovej jednotky, vedel by na základe nich vyrátať ušlý zisk, vedel by doklady použiť a skomparovať ich s ostatnými, najmä štatistickými údajmi. Opätovne pripomenul, že v tom čase bolo veľmi mladé podnikateľské prostredie.

44. V záverečných rečiach sa strany sporu pridržali všetkých svojich tvrdení a vyjadrení.

45. V prejednávanej veci súd oboznámiac sa s obsahom listinných dôkazov a pripojených spisov, zistil nasledovný skutkový stav veci :

46. Dňa 29.11.1991 žalobca ako dražiteľ podľa zákona č. 427/1990 Zb., o prevodoch vlastníctva štátu k niektorým veciam na iné právnické alebo fyzické osoby (Zákon o malej privatizácii) vydražil prevádzkovú jednotku rekreačné zariadenie J. - F., čo vyplýva zo Zápisnice o dražbe č.1 zo dňa 29.11.1991 ako aj z Potvrdenia o predaji prevádzkovej jednotky zo dňa 6.1.1992 vydanými Komisiou pre privatizáciu národného majetku pre Okres Bratislava - vidiek. Z uvedených listín vyplýva, že kúpna cena vydraženej prevádzkovej jednotky bola 1.300.000 Kčs, z toho dražobná zábezpeka zložená žalobcom bola v sume 900.000 Kčs. Zvyšnú sumu 400.000 Kčs mal žalobca doplatiť do 30 dní od dražby. Právo hospodárenia k prevádzkovej jednotke mal ku dňu dražby X. Š..R.. Bratislava.

47. V liste "Žiadosť o odovzdanie objektu N. M. Š..R.. X. J. - F." zo dňa 6.12.1991 adresovanom žalovanému, žalobca žiada predložiť kompletnú dokumentáciu k rekreačnému zariadeniu a odovzdať mu objekt najneskôr 6.12.1991. V prípade neodovzdania objektu mu vzniká ekonomická škoda (strata zisku z odpredaja, prevádzkové náklady firmy T. a pod.)

48. X. U., Š..R.. v liste adresovanom žalobcovi dňa 18.12.1991 uvádza, že mu na základe jeho výzvy zo dňa 16.12.1991, odovzdáva dňom 18.12.1991 o 10,00 hod. kľúče od chaty F.. Žalobca prevzatie podpísal.

49. Návrhom zo dňa 7.2.1992 sa žalobca (ako navrhovateľ) na tunajšom súde domáhal voči Ministerstvu pre správu a privatizáciu NM SR ako odporcovi v 1.rade, Okresnej privatizačnej komisii Bratislava - vidiek ako odporcovi v 2.rade a žalovanému ako odporcovi v 3.rade určenia neplatnosti verejnej dražby. Na pojednávaní dňa 26.6.1997 žalobca doplnil petit o vrátenie dražobnej sumy 1.300.000 Kčs a náhradu škody v sume 453.238 Sk. Rozsudkom zo dňa 12.12.1997 pod č.k. 16C 37/95-203 súd návrh voči odporcovi v 1. a 3.rade zamietol a voči odporcovi v 2. rade konanie zastavil. V odôvodnení rozsudku súd okrem iného uviedol, že skutočnosť, že navrhovateľ vydražil prevádzkovú jednotku bez pozemku sama o sebe ešte nespôsobuje neplatnosť dražby. Navrhovateľ v konaní neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal porušenie právnej povinnosti, ale najmä existenciu škody, ktorá mu mala vzniknúť tým, že nemohol prevádzkovú jednotku užívať. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací rozsudkom zo dňa 17.6.2003 pod č. k. 2Co 46/03 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 13.1.2004. Z odôvodnenia odvolacieho súdu vyplýva, že škoda vo výške 453.238 Sk pozostávala zo sumy 118.740 Sk (ušlé úroky z viazaného vkladu, z ktorého bola uhradená dražobná zábezpeka), zo sumy 118.548 Sk (nesplatené splátky a dlžné úroky z účelového úveru), zo sumy 5.200 Sk (poistné za objekt PJ za rok 1992), zo sumy 750 Sk (náklady na vypracovanie geometrického plánu PJ), zo sumy 10.000 Sk (záloha na trovy právneho zastúpenia) a napokon zo sumy 200.000 Sk (odškodnenie za stratu času, zníženie životnej úrovne, znemožnenie podnikania,

odopretie vlastníckych práv). Odvolací súd okrem iného uviedol, že navrhovateľ nepreukázal porušenie právnej povinnosti niektorým z odporcov, ktoré by mu spôsobilo škodu. Vydraženie objektu samého bez pozemku, nemohlo mať za následok znemožnenie podnikateľských zámerov navrhovateľa, objekt mu bol prístupný, boli mu odovzdané kľúče. Nezhody v súvislosti s pozemkom, nesúhlas s cenou strojov a zariadenia chaty, tiež nemohli objektívne zabrániť navrhovateľovi vydražený objekt užívať. Pokiaľ sa navrhovateľ z vlastného rozhodnutia užívania objektu neujal, s čím mu vznikli ďalšie náklady a výdaje, ktoré nebol schopný uniesť a tým finančne škodoval (navrhovateľ mal peňažné záväzky voči bankám), privedil si túto ujmu sám, vlastným zavinením.

50. Okresný súd Bratislava III rozsudkom zo dňa 29.11.2007 pod č.k. 8C/32/2007-81 určil, že nehnuteľnosť, nachádzajúca sa v k.ú. J., okres R., zapísaná na LV č. XXXX ako parc. č. XXXX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 5343 m² v celosti, bola dňa 29.11.1991 vydražená ako súčasť prevádzkovej jednotky D. Y. - N.É. M. J. - F. a jej vlastníkom je navrhovateľ (v tomto konaní žalobca) ako vydražiteľ. Z odôvodnenia rozsudku okrem iného vyplýva aj vyjadrenie odporcu (žalovaného v tomto konaní), podľa ktorého pri výsluchu súhlasil s tým, že účastníci sporu sú v patovej situácii, a to tým, že navrhovateľ (v tomto konaní žalobca) nemá prístup na pozemok a predmetný pozemok nemôže užívať ani odporca (v tomto konaní žalovaný). Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací rozsudkom zo dňa 21.7.2009 pod č.k. 14Co/490/2008-198 rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a návrh zamietol. Najvyšší súd SR ako súd dovolací uznesením zo dňa 22.9.2010 pod sp. zn. 3Cdo 322/2009 uvedený rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 1.3.2012 pod č.k. 14Co/453/2010-300 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 7.5.2012.

51. Najvyšší súd SR ako súd dovolací, uznesením zo dňa 25.7.2013 pod sp. zn. 3Cdo 168/2012 dovolanie odporcu (v tomto spore žalovaného) odmietol. Ústavný súd SR nálezom zo dňa 19.6.2014 pod č.k. IV. ÚS 156/2014-74 rozsudok Krajského súdu pod sp. zn. 14Co/453/2010 z 1.3.2012 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 16.7.2015 pod č.k. 3Co/556/2014-540 rozsudok súdu prvého stupňa opäť potvrdil. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 30.9.2015.

52. Okresný súd Bratislava III uznesením zo dňa 19.7.2017 pod č.k. 44C 13/2017-240 odložil právoplatnosť rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 29.11.2007 pod č.k. 8C 32/07-81 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave pod č.k. 3Co 556/2014-540 zo dňa 16.7.2015 a to až do právoplatnosti rozhodnutia o povolení obnovy konania vedeného Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn. 8C 32/07.

53. Okresný súd v Pezinku rozsudkom zo dňa 17.7.2014 pod č.k. 5C/61/2012-293 zamietol návrh navrhovateľa (v tomto konaní žalovaného), ktorým sa tento domáhal určenia, že je výlučným vlastníkom pozemku, nachádzajúcom sa v k.ú. J., okres R., zapísanom na LV č. XXXX, ako parcela č. XXXX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 5343 m², titulom vydržania. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací rozsudkom zo dňa 26.11.2014 pod č.k. 2Co/764/2014-399 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Najvyšší súd SR ako súd dovolací uznesením zo dňa 29.9.2016 pod sp. zn. 2Cdo 719/2015 rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolaciemu súdu vytkol, že nedal možnosť účastníkom konania vyjadriť sa k aplikácii § 112 Občianskeho zákonníka, ktorý pri rozhodovaní použil. Odvolacie konanie nie je zatiaľ právoplatne skončené.

54. Z Rozhodnutia Obvodného úradu Bratislava I pod č.: 5184/1991-Ž/So z 3.12.1991 vyplýva, že žalobca požiadal dňa 2.12.1991 podľa zákona č. 105/1990 Zb. o súkromnom podnikaní občanov o registráciu ako podnikateľa pod obchodným názvom T., v odbore: prevádzkovanie športovo-rekreačného zariadenia, sprostredkovateľskú a obchodnú činnosť v sortimente: priemyselný, spotrebný, balený potravinársky tovar a nehnuteľnosti.

55. Žalobca ako podnikateľ pod obchodných názvom T. vydraženú prevádzkovú jednotku poistil v poisťovni Kooperativa, československá družstevná poisťovňa, čo vyplýva z Návrhu poisťnej zmluvy zo dňa 25.8.1993.

56. Z titulu poisťnej udalosti - požiaru prevádzkovej jednotky zo dňa 19.10.1993 poisťovňa vyplatila žalobcovi poisťné plnenie v celkovej výške 831.985 Sk, čo vyplýva z jej oznámenia zo dňa 28.7.1995.

57. Z Výpisu zo Živnostenského registra z 20.9.2017 vyplýva, že žalobca mal oprávnenie na prevádzkovanie športovo-rekreačných a turistických zariadení od 20.7.1992 do 28.8.1996.

58. Podľa Zmluvy o budúcej kúpnej zmluve zo dňa 30.11.1991 uzatvorenej medzi žalobcom ako predávajúcim a A. Y. ako kupujúcim, sa žalobca zväzuje odpredať kupujúcemu nehnuteľnosti, ktoré získal dražbou dňa 29.11.1991, N. O. - D. Y. Y. R. T. X. Ú. J. aj s vydraženým inventárom, za kúpnu cenu 12.634.000 Kčs. Účastníci dohodli aj zmluvnú pokutu pre prípad odstúpenia od zmluvy v sume 500.000 Kčs s 20% ročným úrokom odo dňa odstúpenia až do zaplatenia.

59. Podľa Zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 7.2.1992 medzi veriteľom A. Y. a žalobcom ako dlžníkom, si žalobca požičal čiastku 70.000 Kčs za účelom zaplatenia súdneho poplatku vo veci podania návrhu na neplatnosť verejnej dražby.

60. Okresný súd Bratislava IV rozsudkom zo dňa 17.6.1992 pod sp. zn. 8C 146/92 rozviedol manželstvo žalobcu s manželkou a ohľadne troch maloletých detí schválil rodičovskú dohodu. Ako príčinu rozvratu súd konštatuje neveru oboch účastníkov.

61. Podľa Zápisnice o priebehu dražby nehnuteľností zo dňa 2.7.2002 pod č. EX 73/01-26 bola vykonaná dražba nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX v k.ú. J., chata postavená na parc. č. XXXX, vo vlastníctve žalobcu (ako povinného) v prospech oprávnenej J. F., pre vymoženie pohľadávky v sume 156.000 Sk, ktorá chatu vydražila za sumu 200.000 Sk a bol jej udelený príklep.

62. Priebeh vlastníctva predmetnej nehnuteľnosti (rekreačného zariadenia) zapísanej na LV č. XXXX je nasledovný: 1. J. T. Y. (žalobca), v r. 1991 - 2003, 2. J. F. v r. 2003 - 2007, 3. J. T. Y. (žalobca) v r. 2007 - 2008, 4. U. Z. G. K., Y.N.K. v r. 2008 - 2011, 5. W. - J., Y.N.K. v r. 2011 - 2012, 6. U. Y. v r. 2012 - 2014, 7. J. S., Y.N.K. v r. 2014. V časti C. Tarchy je zapísané vecné bremeno, právo doživotného užívania v prospech žalobcu podľa T. XXXX/XXXX z 17.8.2011.

63. Z Výpisu z OR súd zistil, že U. Z. G. K., Y.N.K., vznikla dňom 29.6.2007. Spoločníkom a konateľom je J. Y., I., brat žalobcu, od 21.2.2013. Od 29.6.2007 do 29.6.2013 boli spoločníkmi T. Y., U. Y. a S. Y., deti žalobcu. Spoločnosť W.-J. Y.N.K., vznikla dňa 23.11.2010. Zanikla 13.11.2012. Spoločníkmi a konateľmi boli T. Y. a U. Y. Spoločnosť J. S., Y.N.K., vznikla 11.5.2013. Spoločníkom je J. S., I.. Konateľmi sú J. Y., od 11.5.2013 a od 19.1.2017, J. T. Y., žalobca.

64. Priebeh vlastníctva pozemku zapísaného na LV č. XXXX je nasledovný: 1. Čsl. Štát - Mladé letá, n.p. v r. 1978 - 1982, 2. Čsl. Štát - X., projektový, inžiniersky a konzultačný podnik Bratislava v r. 1982-1991, 3. J. T. Y. v r. 1991 (pod položkou výkazu zmien 298/91- údaj prečiarknutý s poznámkou "neplatí", vid' LV č. XXXX, 4. Kovoprojekt Bratislava, a.s. v r. 1993 - 2012, 5. J. T. Y. od r. 2012.

65. Dňa 3.12.1991 bol zo strany žalobcu vyhotovený Podnikateľský plán k žiadosti o úver na kúpu vydraženej prevádzkovej jednotky D.K. N. Y. T. J. - F., adresovaný Slovenskej štátnej sporiteľni v Bratislave. V tomto Podnikateľskom pláne je zahrnutý ako jeho súčasť aj Podnikateľský zámer.

66. Rozhodnutím ministra hospodárstva SR č. 91 zo dňa 22.4.1992, pod č. XXX/XXX/XX v súlade so schváleným privatizačným projektom dňom 1.5.1992 sa vyňala časť majetku Š.R.. X. U., z toho pre Kovoprojekt Bratislava, a.s. vklad 57 723 tis. Kčs. Časť majetku š.p. prešla dňom vyňatia na Fond národného majetku SR. Fond národného majetku SR ako zakladateľ a.s. Kovoprojekt Bratislava v zmysle zakladateľskej listiny podpísanej 15.4.1992 schválil Stanovy spoločnosti a vymenoval členov predstavenstva (Z. P. T. za podpredsedu - pozn. súdu) a stanovil výšku nepeňažného vkladu. Podľa bodu 3. Zakladateľskej listiny predmetom nepeňažného vkladu zakladateľa je časť majetku, slúžiaceho na prevádzkovanie Š.R.. X. U., ako i všetky práva, povinnosti, záväzky (i neznáme), ktoré súvisia s vkladným majetkom.

67. Podľa Protokolu o odovzdaní vecí zahrnutých do privatizovaného majetku uzatvoreného medzi Fondom národného majetku SR a Kovoprojektom Bratislava, a.s., sa veci zahrnuté do privatizovaného majetku zrušeného Š.R.. X. U. odovzdali dňom 1.5.1992 podľa Prílohy č. 1, do obchodnej spoločnosti

Kovoprojekt Bratislava, a.s. V súpise odovzdaných vecí je uvedená parc. č. XXXX (rekreačné zariadenie F.).

68. Žalovaný podal dňa 9.3.1993 Správe katastra pre Bratislavu-vidiek žiadosť o záznam vlastníckeho práva k parc. č. XXXX, zastavaná plocha o výmere 5317 m², v k.ú. J., na LV č. XXXX. Vlastníctvo bolo zapísané 9.5.1993.

69. V spise sa nachádzajú 2 územnoplánovacie informácie Mesta J. a to z 20.3.2001 a z 14.2.2017, obsahujúce reguláciu zastavanosti, zelene a intenzity využitia pozemku.

70. Z Čestného prehlásenia J. Y., občana I. (brata žalobcu), zo dňa 18.1.2016 vyplýva, že v r. 1991 až 1992 bol pripravený zaistiť finančné prostriedky v objeme 200.000 USD na výstavbu rekreačného strediska v J. F..

71. Listom zo dňa 13.8.2011 požiadala žalobcu p. P. F., vlastníčka vedľajšej parcely, aby odstránil z pozemku niekoľko nebezpečných, nestabilných a suchých stromov rastúcich v blízkosti plotu, pretože jej bola spôsobená škoda pádom jedného z nich na strechu jej domu a plot.

72. Z uznesenia Okresného riaditeľstva PZ v Pezinku zo dňa 25.11.2011 pod ČVS: K.-XXX/MD-R.-XXXX vyplýva, že bolo začaté trestné stíhanie žalobcu ako obvineného pre prečin porušovania ochrany rastlín a živočíchov na základe trestného oznámenia G. S. (preds. predstavenstva žalovaného).

73. Uznesením Okresnej prokuratúry Pezinok zo dňa 20.12.2011 pod č.k. X R. XXX/XX-X bolo vyššie uvedené uznesenie ORPZ zrušené .

74. Uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 9.11.2011 pod č.k. 4Co 492/2011-67 bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu v Pezinku zo dňa 8.9.2011 , ktorým súd na základe návrhu Kovoprojekt Bratislava, a.s. (žalovaného v tomto konaní), zakázal odporcovi v 1.rade J. T. Y. (žalobcovi v tomto konaní) a v 2.rade W.-J., Y.N..K., vstúpiť na pozemok nachádzajúci sa v k.ú. J., evidovaný na LV č. XXXX, parc. č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 5343 m², dať tretej osobe pokyn na vstup na tento pozemok, vykonať na tomto pozemku akúkoľvek činnosť ani sám, ani prostredníctvom tretej osoby a brániť navrhovateľovi (žalovanému) vo vstupe na tento pozemok a to až do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej, o vydanie veci a o uloženie povinnosti zdržať sa neoprávnených zásahov do vlastníckeho práva pod sp. zn. 6C 247/2011. V rámci odvolania odporcovia (aj žalobca v tomto konaní) poukázali na skutočnosť, že navrhovateľ (v tomto konaní žalovaný) zneužíva zápis vlastníctva na LV, tento však nikdy nezodpovedal skutočnosti. Bráni odporcom (aj žalobcovi v tomto konaní) v prístupe k ich nehnuteľnosti nachádzajúcej sa na pozemku za účelom dosiahnuť tak jej havarijný stav a tento stav zneužiť k jej odstráneniu k ich škode. Navrhovateľ (žalovaný) v návrhu z 26.8.2011 tvrdil, že keď vykonal kontrolu predmetného pozemku, zistil, že pôvodný visiaci zámok na bráne k pozemku je zničený, namiesto neho je osadený nový zámok, na pozemku sú vyrúbané stromy. Kovová brána bola vysadená z pántov a na parcele prebiehala pracovná činnosť, pričom jemu bolo vstupe na pozemok zabránené.

75. Z rozsudku Okresného súdu v Pezinku zo dňa 18.12.2013 pod č.k. 5C 440/2008-205, ktorým bol zamietnutý návrh Kovoprojekt Bratislava, a.s. (žalovaný v tomto konaní) proti odporcom v 1.rade - J. F., v 2.rade -U. Z.Q. G. K., Y.N..K., zastúpenej J.. T. Y. (žalobcom v tomto konaní) a v 3.rade F. E., Y.N..K., o odstránenie stavby vyplýva, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu 20.7.2007 domáhal odstránenia chaty so súp. č. XXXX, zapísanej na LV č. XXXX, stojacej na pozemku , parc. č. XXXX o výmere 5343 m², zapísanom na LV č. XXXX. V návrhu uviedol, že o stavbu sa nikto nestará, je to prakticky zrúcanina, ktorá ohrozuje zdravie a život osôb. Z odôvodnenia rozsudku tiež vyplýva, že podľa Oznámenia Mesta J. zo dňa 27.5.2003, pod zn. T./-H., bolo začaté konanie o odstránenie stavby a nariadenie ústneho konania a to na základe návrhu navrhovateľa - Kovoprojekt Bratislava, a.s., a to stavby so súp. č. XXXX, stojacej na parcele XXXX, popis stavby - rekreačná chata. Rozhodnutím Mesta J. zo dňa 22.10.2013, zn. Y.-XXXX/XXXX-XXXX-L., bolo konanie zastavené s tým, že vlastníčkou stavby je U. Y. a vlastníkom pozemku J.. T. Y.. Stavba je zabezpečená a zdravá.

76. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 18.10.2007 pod č.k. 5C 144/98-231, v právnej veci navrhovateľa O. O. O., G..Y.. proti odporcovi J.. T. Y. (žalobcovi v tomto konaní) bol odporca zaviazaný

zaplatiť 400.000 Sk s príslušenstvom a náhradu trov konania. Z odôvodnenia rozsudku okrem iného vyplynulo, že na základe Zmluvy o úvere č. XXX/XX na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver v sume 400.000 Sk za účelom zaplatenia vydraženej prevádzkovej jednotky - rekreačného zariadenia v J. - F.. Odporca sa zaviazal úver splácať v štvrtročných splátkach. Odporca úver nesplácal, zaplatil len jednu splátku v sume 155.262,32 Sk dňa 19.11.2003, táto bola použitá na úhradu úrokov z istiny za obdobie od 1.1.1993 do 17.9.1993.

77. Podľa § 29 Prechodných a záverečných ustanovení zákona č. 105/1990 o súkromnom podnikaní občanov (účinného od 1.5.1990), povolenia na predaj tovaru a poskytovanie iných služieb udelené občanom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona podľa nariadenia vlády Českej socialistickej republiky č.1/1988 Zb o predaji tovaru a poskytovaní iných služieb občanmi na základe povolenia národného výboru alebo podľa nariadenia vlády Slovenskej socialistickej republiky č.2/1988 Zb. o predaji tovaru a poskytovaní iných služieb občanmi na základe povolenia národného výboru sa považujú za registráciu podľa tohto zákona. Občan, ktorému sa také povolenie udelilo, sa považuje za podnikateľa a jeho právne pomery sa naďalej spravujú týmto zákonom, ledaže výkon týchto činností upravujú osobitné predpisy.

78. Podľa § 31 Prechodných a záverečných ustanovení zákona č. 105/1990 Zb., o súkromnom podnikaní občanov (účinného od 1.5.1990), pokiaľ sa vo všeobecne záväzných právnych predpisoch používa termín "predaj tovaru a poskytovanie iných služieb občanmi na základe povolenia národného výboru", alebo "poskytovanie dočasného ubytovania v súkromí so súhlasom národného výboru" alebo "poskytovanie vecných plnení a výkonov občanmi na základe povolenia národného výboru", rozumie sa tým podnikanie podľa tohto zákona .

79. Podľa § 1 ods. 1 Obchodného zákonníka tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním.

80. Podľa § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka právne vzťahy uvedené v ods. 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

81. Podľa § 261 ods.1 Obchodného zákonníka táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

82. Podľa § 261 ods. 8 Obchodného zákonníka pri použití tejto časti zákona podľa ods. 1 a 2 je rozhodujúca povaha účastníkov pri vzniku záväzkového vzťahu.

83. Podľa § 373 Obchodného zákonníka kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahradiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinnosti bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť.

84. Podľa § 374 ods. 1 Obchodného zákonníka za okolnosti vylučujúce zodpovednosť sa považuje prekážka, ktorá nastala nezávisle od vôle povinnej strany a bráni jej v splnení jej povinnosti, ak nemožno rozumne predpokladať, že by povinná strana túto prekážku alebo jej následky odvrátila alebo prekonala, a ďalej, že by v čase vzniku záväzku túto prekážku predvídala.

85. Podľa § 379 veta prvá Obchodného zákonníka ak tento zákon neustanovuje inak, náhrada sa skutočná škoda a ušlý zisk.

86. Podľa § 381 Obchodného zákonníka namiesto skutočne ušlého zisku môže poškodená strana požadovať náhradu zisku dosahovaného spravidla v poctivom obchodnom styku za podmienok obdobných podmienkam porušenej zmluvy v okruhu podnikania, v ktorom podniká.

87. Podľa § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

88. Podľa § 388 ods. 1 Obchodného zákonníka premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby.

89. Podľa § 397 Obchodného zákonníka ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba 4 roky. Podľa § 398 Obchodného zákonníka pri práve na náhradu škody plynúce premlčacia doba odo dňa, keď sa poškodený dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode a o tom, kto je povinný na jej náhradu; končí sa však najneskôr uplynutím 10 rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu povinnosti.

90. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku v znení neskorších predpisov podnik je výrobcom tovaru / výrobky, práce a služby), ktorý svoju podnikateľskú činnosť prevádzkuje samostatne na základe hospodárenia na vlastný účet; pritom berie na seba primerané hospodárske riziko.

91. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 109/1964 Zb. Hospodársky zákonník upravuje vzťahy vznikajúce pri podnikateľskej činnosti právnických a fyzických osôb (ďalej len "organizácie") oprávnených na túto činnosť podľa tohto zákona a osobitných právnych predpisov, vzťahy pri hospodárskom styku právnických osôb a majetkovú zodpovednosť v týchto vzťahoch.

92. Podľa § 1 zákona č. 427/1990 Zb. o prevodoch vlastníctva štátu k niektorým veciam na iné právnické alebo fyzické osoby (tzv. Zákon o malej privatizácii) zákon ustanovuje podmienky, za ktorých sa vlastníctvo štátu k niektorým veciam, ku ktorým mali k 1.novembru 1990 právo hospodárenia štátne podniky, rozpočtové a príspevkové organizácie a národné výbory (ďalej len "organizácia"), prevádza na ďalej určené fyzické alebo právnické osoby.

93. Podľa § 2 ods.1 zákona č. 427/1990 Zb. o prevodoch vlastníctva štátu k niektorým veciam na iné právnické alebo fyzické osoby, predmetom prevodu vlastníctva podľa tohto zákona sú hnuiteľné a nehnuteľné veci, ktoré ako majetková podstata prevádzkových častí organizácií pôsobiach v oblasti služieb, obchodu a inej než poľnohospodárskej výroby tvoria alebo môžu tvoriť súbor, ktorý je ucelenou hospodárskou jednotkou (ďalej len "prevádzková jednotka").

94. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 427/1990 Zb., organizácie predajú prevádzkovú jednotku vo verejnej dražbe.

95. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 427/1990 Zb. verejnú dražbu organizujú príslušné orgány Českej republiky alebo príslušné orgány Slovenskej republiky (ďalej len "príslušný orgán republiky").

96. Podľa § 14 zákona č. 427/1990 Zb., ak je predmetom predaja prevádzková jednotka, ktorá sa nachádza na pozemku, ku ktorému má právo hospodárenia organizácia, ktorej súčasťou je prevádzková jednotka, musí sa táto prevádzková jednotka predať aj s týmto pozemkom.

97. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

98. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo do neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

99. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

100. Podľa § 123 Občianskeho zákonníka, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

101. Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

102. Podľa § 126 ods. 2 Občianskeho zákonníka obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba.

103. Podľa § 129 ods. 1 Občianskeho zákonníka držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba.

104. Podľa § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný v tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

105. Podľa § 131 ods. 1 Občianskeho zákonníka neoprávnený držiteľ je povinný vždy vydať vec vlastníkovi spolu s jej plodmi a úžitkami a nahradiť škodu, ktorá neoprávnenou držbou vznikla. Môže si odpočítať náklady potrebné pre údržbu a prevádzku veci.

106. V prejednávanej veci vychádzajúc z vyššie vykonaného dokazovania ako aj citácie príslušných právnych predpisov na túto sporovú vec sa vzťahujúcich, mal súd nepochybne preukázané, že žalobca ako vydražiteľ vo verejnej dražbe, vydražil v rámci tzv. malej privatizácie dňa 29.11.1991 prevádzkovú jednotku D. stredisko X., Š..R.. J. - F., a to spolu s pozemkom, obe nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX a č. XXXX v k.ú. J.. Neskoršie určenie vlastníckeho práva k pozemku žalobcovi na základe rozsudku súdu, toto jeho vlastnícke právo len deklarovalo s účinkami ex tunc (od začiatku).

107. Podľa N. XX/XXXX verejná dražba je osobitne upraveným procesom uzatvárania zmluvy a súčasne aj špecifickým procesom uzatvorenia zmluvy. Pri dražbe organizovanej podľa zákona č. 427/1990 Zb., v znení neskorších predpisov, robí licitátor ponuku veci na predaj za vyvolávaciu cenu (ofertu), pričom účinná akceptácia ponuky účastníkom dražby je podmienená tým, že niektorým z účastníkov dražby nie je urobená vyššia ponuka ceny (nová oferta). Za ofertu, ktorá viedla k uzavretiu zmluvy, sa tu považuje posledná ponuka vyššej ceny, a príklep licitátora za potvrdenie akceptácie tejto ponuky, teda za úkon, ktorým sa uzatvorenie zmluvy v zmysle § 9 ods. 1 tohto zákona završuje.

108. Predávajúcim, v zmysle vyššie citovaného ustanovenia Zákona o malej privatizácii, bol Š..R.. X. U. a kupujúcim bol žalobca. Žalobca bol ku dňu dražby podnikateľom. Túto skutočnosť mal súd preukázanú nielen z jeho výsluchu, v ktorom uviedol, že podnikal ešte za socializmu na základe povolenia národného výboru, ale aj z výsluchu svedkyne J. Y., ktorá skutočnosť, že podnikali, predávali kvetiny, koreniny, cukrovú vatu a aj stroje na jej výrobu, potvrdila. Napokon táto okolnosť nebola žalovaným ani rozporovaná. Podnikanie na základe povolenia národného výboru sa považovalo za registráciu v zmysle Zákona o súkromnom podnikaní občanov. I keď žalobca nemal ku dňu dražby oprávnenie umožňujúce mu Doškoľovacie stredisko prevádzkovať (o toto požiadal až 3 dni po dražbe, na čo správne poukázal žalovaný), nemožno mu túto skutočnosť pričítať na ľarchu, pretože v období pred dražbou ešte nemohol vedieť, či prevádzkovú jednotku vydraží, teda nebolo možné na ňom spravodlivo požadovať, aby si vždy vopred vybavoval oprávnenia na podnikanie s príslušnou prevádzkovou jednotkou dražby ktorej sa zúčastnil (žalobca uviedol, že sa zúčastnil viacerých dražieb, ale bol úspešný len v tejto jednej), pretože úspech v dražbe nemohol vopred predpokladať, teda predčasné vybavovanie si oprávnení na príslušný typ podnikania, by nebolo ani rozumné a ani logické.

109. Keďže dražba sa považuje za špecifický spôsob uzavretia zmluvy, žalobca si svoj záväzok zo zmluvy riadne splnil uhradením kúpnej ceny za vydražené nehnuteľnosti. Právny predchodca žalovaného Š..R.. X. ako predávajúci (nie je pritom rozhodujúce, že predával majetok štátu, pretože sám bol štátnou organizáciou na predaj zmocnenou podľa vyššie uvedených ustanovení zákona o malej privatizácii) si však svoj záväzok z tejto zmluvy riadne nesplnil. Nielenže riadne neodovzdal žalobcovi predmetnú prevádzkovú jednotku (odovzdal mu od nej iba kľúče), ale ani pozemok, na ktorom bola umiestnená. Následne právny predchodca žalovaného zanikol, pričom nezákonným postupom orgánov štátu (opísané vyššie), bola časť majetku š.p. (ktorej súčasťou bol aj predmetný pozemok ako nepeňažný vklad) vložená do základného imania žalovaného, avšak so všetkými právami a záväzkami, vrátane neznámych z vyňatého majetku š.p., teda žalovaný sa právne stal právnym nástupcom Š..R..

X. (viď Zakladateľská listina) a tak prevzal na seba záväzok odovzdať žalobcovi riadnym spôsobom prevádzkovú jednotku (dovtedy riadne neodovzdanú) ale aj pozemok. Následne si dal žalovaný pozemok zapísať aj do katastra nehnuteľností (záznamom). Pozemok s prevádzkovou jednotkou bol oplotený, osadený kovovou bránou s visiacim zámkom a uzamknutý. Kedykoľvek mal žalobca záujem dostať sa k objektu prevádzkovej jednotky, alebo aj na pozemok, musel preliezť plot, pretože žalovaný mu kľúč od brány nikdy neodovzdal a vstup na pozemok mu neumožnil. Žalovaný sa v spore bránil tým, že žalobca nikdy nežiadal o umožnenie prístupu k prevádzkovej jednotke, ani o vydanie pozemku a pozemok až do podania žaloby o určenie vlastníctva nepovažoval za vlastný. Takáto obrana žalovaného však neobstojí, pretože žalovaný mal zákonnú povinnosť (aj bez výzvy) žalobcovi obe nehnuteľnosti vydať, pretože ich v dražbe vydražil a stal sa ich vlastníkom. Okolnosť, že žalobcovi žalovaný neumožnil prevádzkovú jednotku užívať, mal súd preukázanú aj z jeho vlastného vyjadrenia uvedeného do Zápisnice z pojednávania v spore o určenie vlastníckeho práva, kde žalovaný pri výsluchu "súhlasil s tým, že účastníci sporu sú v patovej situácii, a to tým, že navrhovateľ (v tomto konaní žalobca) nemá prístup na pozemok a predmetný pozemok nemôže užívať ani odporca". Keďže žalovaný aj sám potvrdil, že žalobca nemal prístup na pozemok, logicky ho nemohol mať ani k predmetnej prevádzkovej jednotke, ktorá sa nachádzala v jeho strede. Aj incident, ktorý sa v r. 2011 udial na tejto nehnuteľnosti, keď žalobca na požiadanie vlastníčky susednej parcely p. F. na pozemok vstúpil a za účelom odvrátenia hrozacej škody na ňom vykonal úkony, pričom žalovaný na neho v tejto súvislosti podal trestné oznámenie, ako aj žalobu na súd a návrh na nariadenie predbežného opatrenia na zákaz vstupu žalobcovi na pozemok, svedčí o tom, že žalovaný počas celej doby od dražby nemal v úmysle umožniť žalobcovi na pozemok žiadny vstup a nemal záujem umožniť mu tento vstup ani k samotnej prevádzkovej jednotke. Ani ďalšia obrana žalovaného v tom, že žalobca na pozemok mohol vstúpiť a aj vstúpil po požari prevádzkovej jednotky v r. 1993, nie je na mieste. Žalobca bol k požiaru privolaný pri jeho likvidácii požiarnikmi, teda v tom čase v dôsledku tejto havarijnej situácie bol vstup na pozemok voľný (pre požiarnikov) a musel byť v zmysle zákona umožnený každému, nielen žalobcovi, pretože každý je zo zákona povinný vykonať opatrenia na zabránenie hrozacej škody, ktorá nepochybne na majetku žalobcu požiarom vznikala. Nič to nemení na skutočnosti, že aj následne, ako uviedol žalovaný " pozemok bol pravidelne kontrolovaný a pri vstupe cez pozemok bola osadená kovová brána, na ktorej bol umiestnený visiaci zámok" (str. 2 uznesenia KS v Bratislave č.k. 4 Co/492/2011-67 zo dňa 9.11.2011, v konaní iniciovanom zo strany žalovaného na Okresnom súde v Pezinku pod sp. zn. 6C/247/2011 o vydanie veci a o zdržanie sa zásahov do vlastníckeho práva). Niet teda žiadneho dôvodu pochybovať o tom, že tak, ako sa žalovaný vyššie vyjadril, že pozemok bol pravidelne kontrolovaný, tento bol kontrolovaný nielen v r. 2011, ale aj od samotného začiatku (pozemok bol oplotený a uzamknutý už v čase dražby) a to na základe domnelého vlastníckeho práva žalovaného.

110. Žalovaný počas celej doby súdneho sporu poukazoval na to, že bol v držbe pozemku dobromyseľným (čo malo byť okolnosťou vylučujúcou protiprávnosť v zmysle Obchodného zákonníka - pozn. sudcu) teda bol jeho oprávneným držiteľom a to od momentu jeho vloženia do jeho základného imania zo strany zakladateľa Fondu národného majetku SR. Svoju dobromyseľnosť odvodzoval aj od súdneho konania o neplatnosť dražby, v ktorej bol žalobca neúspešný , teda dražbu prevádzkovej jednotky bez pozemku považoval aj súd za platnú. K tomu súd uvádza, že v konaní o neplatnosť dražby súd posudzoval splnenie formálnych podmienok priebehu dražby a nie otázku vlastníckeho práva k pozemku, teda kto z účastníkov sa stal, alebo nestal jeho platným vlastníkom. Ďalej žalovaný svoju dobrú vieru odôvodňoval vierou v správnosť aktov štátnych orgánov, na základe ktorých bol tento majetok vyňatý z majetku Š..R.. X. a následne vložený do jeho základného imania pri jeho vzniku, keďže sa predpokladá, že štát a jeho štátne orgány poznajú právo. Takúto vieru je však možné pripísať aj žalobcovi, ktorý taktiež nemohol predpokladať, že štátne orgány organizujúce verejnú dražbu prevádzkovej jednotky, porušia zákon (§ 14 zákona o malej privatizácii). K tomu ešte súd uvádza, že v zmysle vyššie spomenutej judikatúry, dobrá viera sa musí

hodnotiť veľmi prísne a poskytnutie ochrany dobromyseľnému nadobúdateľovi (v tomto prípade to mal byť žalovaný), sa s prihliadnutím na individuálne okolnosti posudzovanej veci musí javiť ako spravodlivé. O dobrú vieru ide vtedy, ak nadobúdateľ nehnuteľnosti ani pri vynaložení potrebnej opatrnosti, ktorú možno od neho s ohľadom na okolnosti a povahu prípadu požadovať, nemal a nemohol mať (z hľadiska kritéria priemerne obozretného jedinca) dôvodné pochybnosti o tom, že v skutočnosti subjektu, ktorý je ako nositeľ určitého práva zapísaného v katastri (evidencii) nehnuteľností, takéto právo nesvedčí. Len skutočnosť, že štát bol zapísaný ako vlastník nehnuteľnosti, nemohla sama o sebe založiť dobrú vieru

(presvedčenie) nadobúdateľa, že štátu svedčí aj platný právny titul, na základe ktorého je jeho vlastnícke právo v evidencii nehnuteľností (katastri), zapísané. (uznesenie NS SR zo dňa 27.2.2013 pod sp. zn. 6 Cdo/71/2011). Žalovaný bol s jeho právnym predchodcom š.p. X. personálne prepojený v osobe Z.. P. T.. Ten sa ako riaditeľ závodu predmetnej spornej dražby prevádzkovej jednotky aj osobne zúčastnil a mal vedomosť o tom, že údaje, uvedené v tzv. druhej karte prevádzkovej jednotky, ktorá uvádzala, že pozemok bol vo vlastníctve mesta J., nie sú správne a nezodpovedajú skutočnosti, uvedenej na LV. Mal a musel mať aj vedomosť v tom, že prevádzková jednotka sa mala v zmysle Zákona o malej privatizácii dražiť spolu s pozemkom, preto bola do dražby aj zaradená na základe tzv. prvej karty prevádzkovej jednotky, ktorú Š..R.. X. vyhotovil. Ak sa potom prevádzková jednotka dražila podľa žalovaného bez pozemku, bol tento postup jednoznačne contra legem, na ktorý mal Š..R.. X. upozorniť. Porušenie zákona nikdy nemôže založiť právo a v zmysle zásady platiacej už v rímskom práve "nemo plus iuris ad alium trasfere potest quam ipse habet" (nikto nemôže na iného previesť viac práv, než má sám) platí, že ak Š..R.. X., ktorý k tomuto pozemku po dražbe už nemal žiadne právo (pretože ho predal žalobcovi), nenadobudol k nemu žiadne právo ani žalovaný, a to ani na základe následných aktov štátnych orgánov, ktoré danú nezákonnosť (ďalší prevod) bez ďalšieho iba prevzali. V zmysle Zakladateľskej listiny sa Z.. P. T. stal členom štatutárneho orgánu žalovaného (podpredseda predstavenstva). Žalovaného dobrú vieru (odhliadnuc od vedomosti porušenia zákona) nepochybne museli narušiť aj následné súdne spory so žalobcom, začaté od r. 1992, i keď s rôznym predmetom konania, pretože žalobca v každom z nich na porušenie zákona v dražbe poukazoval. S otázkou dobrej viery žalovaného sa napokon zaoberal aj súd v konaní iniciovanom na návrh žalovaného, o určenie vlastníckeho práva k pozemku vydržaním a na jeho závery v rozsudku tunajší súd v plnej miere poukazuje a sa s nimi stotožňuje.

111. Je síce pravdou, že ku dňu vyhlásenia rozsudku v tomto konaní, nie je právoplatne ukončený žiadny zo sporov o určenie vlastníckeho práva k spornému pozemku, ničmenej v každom z nich rozsudok existuje, pričom ani jeden z nich nesvedčí v prospech vlastníctva žalovanému.

112. Žalovaný nielenže aktívne bránil žalobcovi v prístupe k vydraženej prevádzkovej jednotke (viď vyššie), ale sa aj snažil dosiahnuť jej odstránenie z predmetného pozemku. Už v roku 2003 inicioval na stavebnom úrade v J. konanie o odstránenie stavby a v r. 2007 zahájil aj súdne konanie o odstránenie tejto stavby. Argumentoval tým, že stavba chátra, je polorozpadnutá a ohrozuje život a zdravie osôb. Konanie na stavebnom úrade bolo zastavené, pričom bolo okrem iného konštatované, že stavba je zabezpečená a zdravá. Návrh na odstránenie stavby podaný na súd, bol zamietnutý. Žalobca tiež uviedol, že žalovaný podal

aj návrh na prikázanie stavby do jeho vlastníctva na Okresnom súde v Pezinku, v konaní pod sp. zn. 33Cb/46/2011. Aj z týchto konaní mal súd za preukázané, že žalobca nielen aktívne a úmyselne bránil žalobcovi v užívaní predmetnej prevádzkovej jednotky, ale sa ju snažil aj právne ju odstrániť z pozemku v jeho domnelom vlastníctve. Ak by jeho zámer bol úspešný, nič by mu nebránilo v uskutočnení jeho vlastných predstáv s predmetnou nehnuteľnosťou, ktorá sa nesporne nachádza v lukratívnej rekreačnej lokalite a má tiež zaujímavý výmeru. Správne preto žalobca poukázal na rozhodnutie NS ČR pod sp. zn. 25 Cdo/3834/2010, ktoré sa vzťahuje na prípady výkonu práva, ktoré je však uskutočňované spôsobom, ktorý smeruje k poškodeniu iného a stáva sa tak vlastne zneužitím práva. Poukaz žalovaného na jeho údajnú dobromyseľnosť preto súd nepovažoval za okolnosť vylučujúcu jeho protiprávnosť, ani za prekážku, ktorá existovala nezávisle od jeho vôle a ktorú by nemohol prekonať (ako vyžaduje Obchodný zákonník), pretože žalovaný nielenže nekonal v dobrej viere, že je oprávneným držiteľom pozemku, ale úmyselne žalobcovi riadne neodovzdal prevádzkovú jednotku, bránil mu v jej užívaní a snažil sa ju z pozemku odstrániť.

113. Vo vydraženom objekte mal žalobca zámer podnikat' a vybavil si aj k tomu príslušné povolenie, ktoré mal až do r. 1996. Ak si potom ďalšie povolenie nevybavil, nemožno mu to pričítať na ťarchu, keďže, nemal k objektu žiadny prístup. Zámer v prevádzkovej jednotke podnikat' od začiatku, mal súd preukázaný výsluchom oboch predvolaných svedkov. Svedkyňa J. Y. uviedla, že v ňom mienili vybudovať zariadenie reštauračného typu na úrovni M. O., ktorú ako rodina často navštevovali. Podobné zariadenie mala aj jej rodina N., u ktorej pracovala. Tá im bola ochotná pomôcť aj finančne, okrem toho im bol ochotný pomôcť aj brat žalobcu. Svedok U. sa mal spolu so žalobcom podieľať na jej prevádzkovaní. V súvislosti s následnými problémami zo strany žalovaného, svoj zámer žalobca uskutočniť nemohol. Do prevádzkovej jednotky nemal prístup, žalovaný mu od nej neposkytol ani príslušnú dokumentáciu.

V prevádzkovej jednotke mu tak uviazlo 1.300.000 Kčs, ktoré v dražbe zaplatil. Tým, že na dražobnú cenu minul všetky vlastné finančné prostriedky, získané z predaja ich rodinného domu a následne aj získaný úver, ktorý mal splácať práve z prevádzky tohto zariadenia, zostali mu iba dlhy. V r. 1993 mu prevádzková jednotka aj vyhorela. Žalovaný v tomto smere namietol, že z poskytnutého poistného plnenia mohol žalobca úver splatiť, pozabudol však, že okrem úveru mal žalobca aj záväzky voči vlastnej rodine s tromi maloletými deťmi, ktoré bolo potrebné z niečoho živiť. Tunajší súd sa nestotožňuje so záverom odvolacieho súdu vysloveným v rozhodnutí v spore o neplatnosť dražby, že si tieto problémy (neschopnosť splácať úver a následné škody) spôsobil žalobca sám vlastným zavinením, keďže sa mohol prevádzkovej jednotky, od ktorej dostal kľúče ujať a v nej podnikáť. Toto zdôvodnenie nie je pre tunajší súd pre rozhodnutie o žalobcom uplatňovanom nároku v zmysle zmenenej žaloby záväzné, záväzný je len výrok rozhodnutia. Ničmenej, bola ním zamietnutá aj časť náhrady škody v sume 453.238 Sk ktorú si žalobca v spore uplatňoval a táto časť v zmysle pôvodnej (ale následne už zmenenej) žaloby žalobcu v tomto konaní a v nej uplatňovanej náhrade škody za totožné obdobie, tvorila povahu prekážky veci rozhodnutej (res iudicata). Tunajší súd je jednoznačne toho názoru, že v tomto konaní bolo preukázané, že žalovaný aktívne bránil žalobcovi k vstupe na pozemok a tým aj v užívaní prevádzkovej jednotky, pričom táto sama o sebe, bez pozemku ako aj bez prístupu k nej, nemala žiadnu hodnotu. Žalobca s ňou nemohol nakladať, nemohol ju predáť, ani prenajať, či inak s ňou v zmysle obsahu vlastníckeho práva naložiť, aby z nej mal akýkoľvek prospech, či prínos. Akékoľvek iné závery, či úvahy v tom, že sa z vlastnej viny žalobca vydraženého objektu neujal, hoci mu v tom nič nebránilo, majú povahu úvahy formalistickej, nenapĺňajúcej základnú požiadavku spravodlivého uváženia a zhodnotenia všetkých okolností prípadu.

114. Žalovaný v rámci obrany namietal, že žalobca v prevádzkovej jednotke nikdy nemienil podnikáť, o čom má svedčiť Zmluva o budúcej kúpnej zmluve, ktorú uzavrel s p. Y., ako aj Zmluva o pôžičke, v ktorých sa mu zaviazal vydražený objekt odpredať. K tomu žalobca uviedol, že p. Y. bol jeho strýko, ktorý si chcel takýmto spôsobom jednak zabezpečiť návratnosť finančných prostriedkov, ktorými mu chcel v podnikaní pomôcť, a požičal mu aj na súdny poplatok, a tiež, že išlo o určitú formu nátlaku na príslušné orgány ako aj na žalovaného, aby mu odovzdali, či aj odpredali pozemok s tým, že mu vzniká škoda zo sľúbeného odpredaja ďalšej osobe. Súd uzatvorenie Zmluvy o budúcej kúpnej zmluve vyhodnotil ako účelové, keď mal navyše za to, že kúpna cena v nej uvedená je mimoriadne premrštená a za takúto kúpnu cenu (cca desaťnásobok dražobnej ceny by prevádzkovú jednotku nielenže nekúpil blízky rodinný príbuzný, majúci nepochybne vedomosť o dražobnej cene, ale ani žiadna iná osoba majúca čo i len základy finančnej gramotnosti. Navyiac je vysoko nepravdepodobné, aby takú vysokú sumu v r. 1991 (keď sa len tvorila legislatíva k rozvoju skutočného podnikania) vôbec niekto (až na pár výnimiek) mal k dispozícii, pretože podnikateľské prostredie, z ktorého by niekto mohol takéto finančné prostriedky nadobudnúť, ešte reálne neexistovalo. Aj dohodnutá suma zmluvnej pokuty (500.000 Sk za odstúpenie od zmluvy) skôr nasvedčuje argumentácii žalobcu, že poukaz na túto zmluvu s podmienkami v nej uvedenými, mal slúžiť len ako nátlak k dosiahnutiu nápravy v súvislosti so sporným pozemkom. Napokon, k naplneniu podmienok z týchto zmlúv v skutočnosti ani neprišlo. Ďalej súd poukazuje aj na to, že zmyslom a účelom Zákona o malej privatizácii bolo, aby v objektoch tejto privatizácie ľudia reálne podnikali.

115. V súvislosti s ďalšou námietkou žalovaného, že žalobca prevádzkovú jednotku vlastnil len do roku 2003 a potom krátko v r. 2007-2008, preto mu za požadované obdobie ušlý zisk neprislúcha, súd uvádza, že žalovaný vlastníctvo k prevádzkovej jednotke stratil v r. 2003 pri dražbe v exekúcii konanej na návrh p. J. F., pre nesplatenie pôžičky v sume 156.000 Sk, ktorú si požičal na splátku úveru, poskytnutého mu zo strany Slovenskej sporiteľne na úhradu časti dražobnej ceny. Aj táto skutočnosť je v príčinnej súvislosti s porušením záväzku žalovaného odovzdať žalobcovi vydražené nehnuteľnosti, pretože ich prevádzkou mohol splácať úver a nemusel si naň zobrať pôžičku, ktorej nesplatenie viedlo k exekúcii a následnej strate vlastníckeho práva. Žalobca sa k vlastníctvu prevádzkovej jednotky dostal v r. 2007 a od r. 2008 ju mala vo vlastníctve jeho dcéra U. Y. a spoločnosti uvedené vyššie v LV č. XXXX, ktorých majiteľmi podľa výpisov z Obchodného registra boli, či sú najbližší príbuzní žalobcu, brat, syna dcéra. Táto skutočnosť preto netvorí prekážku možného podnikania žalobcu, ktorý ju má podľa záznamu na LV aj právo doživotne užívať.

116. Súd mal teda, ako je aj vyššie zdôvodnené, z vykonaného dokazovania za preukázaný zodpovednostný vzťah medzi žalobcom a žalovaným v zmysle vyššie citovaných ustanovení Obchodného zákonníka, teda vznik škody, porušenie právnej povinnosti zo záväzkového vzťahu, ako aj kauzálny nexus.

117. Škodu žalobca v zmysle zmenenej žaloby definoval ako ušlý zisk z podnikania, ktorý pri normálnom slede vecí mohol dosiahnuť, nebyť porušenia povinnosti žalovaného zo záväzkového vzťahu. Ako už súd konštatoval vyššie, k riadnemu odovzdaniu kompletnej prevádzkovej jednotky vrátane pozemku, nikdy zo strany žalovaného, ako ani jeho právneho predchodcu nedošlo, čím prišlo k porušeniu zmluvy. Navyiac bolo toto porušenie úmyselné a pokračujúce, v rozpore so zásadou poctivého obchodného styku.

118. Vo veci súd nariadil na výšku ušlého zisku znalecké dokazovanie a v uznesení formuloval pre znalca otázku, voči ktorej žalovaný nič nenamietal. Námietky voči otázke vzniesol až po vyhotovení znaleckého posudku, čo súd nemôže akceptovať, keďže tak mohol urobiť už skôr a to v súlade s koncentračnou zásadou platnou v Civilnom sporovom poriadku. Podľa názoru súdu znalecká organizácia ustanovená súdom svoj posudok obhájila. Námietky voči posudku zo strany žalovaného (čo všetko znalec mal zohľadniť, ale nezohľadnil) súd nepovažoval za relevantné, nakoľko išlo prevažne o námietky právneho charakteru, ktoré znalec ani s poukazom na obsah spisu a vykonaného dokazovania, nemôže posudzovať a pri výpočte ušlého zisku z nich vychádzať. Výpočet ušlého zisku je vecou znalca z odboru ekonómia, na vyriešenie tejto otázky sú teda nesporne potrebné odborné znalosti, ktorými sudca vec prejednávajúci, nedisponuje. Tzv. kontrolný znalecký posudok, ktorý dal žalovaný vypracovať podľa vlastného zadania, bol predovšetkým kritikou metodiky a podkladov, z ktorých súdom ustanovený znalec vychádzal. Ak by sa však ušlý zisk nedal z podkladov v spise vypočítať, nepochybne by znalec túto skutočnosť súdu oznámil, pretože za svoj posudok nesie aj trestnoprávnu zodpovednosť. Je nepochybné, že čím kvalitnejšie sú podklady, z ktorých znalec vychádza a čím väčšie je množstvo informácií, ktoré má k dispozícii, tým objektívnejší a pravdivejší bude výsledok, ku ktorému sa dopracuje. Súdom ustanovený znalec mohol vychádzať len z takých podkladov, ktoré vyhotovil žalobca v období, kedy neboli kladené také požiadavky na ich vyhotovenie, aké sú v súčasnosti a na aké predovšetkým poukazuje tzv. kontrolný znalecký posudok. V r. 1991, ako súdom ustanovený znalec konštatoval, bolo veľmi mladé podnikateľské prostredie, pričom podnikateľský plán, či zámer a požiadavky na jeho vypracovanie boli rovnako nedokonalé, ako bolo nedokonalé a nezrelé samotné podnikateľské prostredie. Tunajší súd má za to, že výpočet ušlého zisku znalec vypracoval v súlade s požiadavkou vyplývajúcou z § 381 Obchodného zákonníka, teda nie ako výpočet skutočne ušlého zisku, ale jeho náhrady (tzv. hypotetický ušlý zisk), ktorú by žalobca dosiahol, nebyť porušenia povinností zo strany žalovaného. Judikatúra, na ktorú žalovaný poukázal, tvorí súdne rozhodnutia v oblasti civilného práva, ktoré náhradu ušlého zisku nepozná. Prejednávaná vec je odlišná aj v tom, že v čase, keď žalobca vydražil prevádzkovú jednotku so zámerom v nej podnikáť, nemal, a ani nemohol mať vytvorené podmienky na tzv. "pravidelný beh vecí", pretože tento nemali vytvorený ani iní vydražiteľia prevádzkových jednotiek, keďže malá privatizácia mala podnikanie v nich za účelom dosahovania zisku iba umožniť. Príležitosť na vydraženie prevádzkovej jednotky bola preto len príležitosťou na začatie podnikania, a to nielen v tejto konkrétnej veci, ale v celej spoločnosti, keďže do toho času v prevádzkových jednotkách nikto podnikáť nemohol. Nemožno preto striktno porovnávať možnosti a podmienky, ktoré ponúka súčasné rozvinuté podnikateľské prostredie, s možnosťami a podmienkami, ktoré boli v jeho úplnom začiatku. V súčasnosti neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by riešilo obdobný obchodný prípad zmarenej podnikateľskej príležitosti z tohto obdobia. Navyiac, súd prihliadol aj na tú skutočnosť, že žalovaný nikdy neodovzdal žalobcovi kompletnú dokumentáciu prevádzkovej jednotky, a to ani napriek jeho písomnej výzve, z ktorej by sa dali zistiť dovtedajšie výsledky hospodárenia (kladné, či záporné) a z ktorej by znalec oveľa presnejšie a teda objektívnejšie, viac sa približujúc skutočnej realite, mohol náhradu ušlého zisku vyrátať. Teda istý "pravidelný beh vecí", ktorý aj súčasná judikatúra už vyžaduje, by bol z tejto dokumentácie zrejmý. Výsledok hospodárenia s prevádzkovou jednotkou zo strany Š..R.. X. už nie je možné naisto zistiť, zároveň však túto skutočnosť z dôvodu vyššie uvedeného porušenia povinnosti odovzdania príslušnej dokumentácie zo strany právneho predchodcu žalovaného a následne aj jeho samého, nemožno pričítať na ťarchu žalobcu. K námietke žalovaného vzťahujúcej sa k územnoplávovacím informáciám mesta J., podľa ktorých sa v rekreačnej oblasti, v ktorej sa prevádzková jednotka nachádza a podľa ktorých sa na pozemku dá vybudovať len malokapacitné zariadenie súd uvádza, že sú zo súčasnosti (prvá je z r. 2001 a druhá z r.2017), majú len dočasný charakter, ale najmä, v období po dražbe boli v tejto oblasti vybudované aj veľkokapacitné zariadenia hotelového typu (hotel M. O., hotel R. S. a iné). K ďalšej námietke žalovaného, že žalobca nemal v období, v ktorom podľa znalca mohol rekonštruovať vydražený objekt k tomu dostupné finančné prostriedky súd uvádza, že toto konštatovanie má len charakter domnienky. Ak mal žalobca prísľub finančného krytia od svojho brata, či prísľub od rodiny manželky z Rakúska, či podľa jeho vyjadrenia

si mohol vziať aj úver (ktorým mohol napríklad založiť nejakú inú rodinnú nehnuteľnosť), nemusela skutočnosť, že vložil všetky svoje peniaze vrátane úveru do kúpy prevádzkovej jednotky, nič znamenať. Ak totiž žalobca zistil, že mu v dražbe tieto financie uviazli a podnikať v nej nemohol a nemohol s ňou ani nič iné robiť, je len prirodzené, že sa o ďalšie zadĺženie už ani nesnažil. Ak by však s prevádzkovou jednotkou mohol uskutočniť svoj zámer a mohol by v nej od začiatku podnikať, mohol splácať úver, nedostal by sa do dlhov a o ďalšie finančné krytie svojho zámeru (napríklad na rekonštrukciu PJ rozšírením jej kapacity, čo z podnikateľského plánu aj vyplýva) by sa nepochybne bol pokúsil, resp. mal aj vyššie uvedený prísľub tohto krytia.

119. K vznesenej námietke premlčania súd uvádza, že v prejednávanej príhode išlo o škodu, ktorá vznikala postupne od obdobia dražby. Žalobca si jej náhradu uplatnil na súde dňa 2.4.2014, teda v zmysle vyššie citovaných ustanovení Obchodného zákonníka nepremičaná je len časť 10 rokov spätne, t.j. od 2.4.2004, od ktorého dátumu si podľa zmenenej žaloby žalobca svoj nárok aj uplatňuje. Žalobca dodržal aj subjektívnu štvorročnú lehotu, pretože o tom, že je aj vlastníkom pozemku sa mohol dozvedieť až z právoplatného rozsudku o jeho určení, dňa 7.5.2012. Žalobca podal žalobu dňa 2.4.2014, teda včas. Súd však nemohol žalobcovi priznať náhradu ušlého zisku od obdobia 7.5.2012, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok o určení jeho vlastníckeho práva k pozemku, pretože od tohto obdobia nijako nepreukázal, že mu žalovaný v užívaní a v prístupe k prevádzkovej jednotke nejakým spôsobom bránil, keď si dal vlastníctvo k pozemku aj zapísať do katastra nehnuteľností. Ani následné pokračovania v tomto súdnom spore (dovolenie konanie, konanie pred ústavným súdom a následná zmena právoplatnosti tohto rozsudku) túto skutočnosť nijako fakticky nezmenili. Aj žalovaný sa vyjadril, že od uvedeného dátumu žalobcovi nijako nebránil v prístupe k nehnuteľnostiam a sám pozemok tiež neužíval. Ak aj od tohto dátumu už neodovzdal žalobcovi kľúče od uzamknutej brány, táto skutočnosť s poukazom na deklarovanie vlastníctva k pozemku v prospech žalobcu, ako aj zápis na LV, mu už nemohla nijako prekážať v jej naplnení v zmysle realizácie podnikateľskej činnosti. Incident z roku 2011 (uvedený podrobne vyššie), sa stal v čase, keď ešte neexistoval právoplatný rozsudok deklaráujúci vlastnícke právo žalobcu k predmetnému pozemku.

120. V zmysle výpočtu náhrady ušlého zisku uvedeného v znaleckom posudku, za obdobie od 2.4.2004 do 24.3.2016, tvorila náhrada ušlého zisku celkom sumu 1.645 936 €. Súd prepočítal túto náhradu za obdobie od 2.4.2004 do 7.5.2012. Za rok 2004 (od 2.4.2004 do 31.12.2004) tvorila ušlého zisku sumu 103.332 €, za rok 2005 sumu 130.966 €, za rok 2006 sumu 177.544 €, za rok 2007 sumu 146.770 €, za rok 2008 sumu 148.309 €, za rok 2009 sumu 96.285 €, za rok 2010 sumu 94.805 €, za rok 2011 sumu 152.024 €. Tieto sumy určil znalec. Za rok 2012 znalec určil sumu 131.777 €. Keďže žalobcovi súd priznal náhradu ušlého zisku len do 7.5.2012, prepočet je nasledovný: $131.777 : 366$ (priestupný rok) = $360,046 \times 128$ dní = 46.085,94 €, po zaokrúhlení smerom hore 46.086 €. Sumár vyššie uvedených súm je celkom 1.096.121 €. Táto suma tvorí priznanú pohľadávku.

121. Súd nepriznal žalobcovi z ďalších súm vyrátaných znalcom sumu 107.021 €, ktorá predstavuje výšku úrokov z vyčíslenej sumy náhrady ušlého zisku (tabuľka na č.l. 1083), pretože skutočnosť, či by žalobca dosiahnutý zisk v celosti v posudzovanom období úročil a teda ďalej zhodnocoval, nemal súd za preukázanú a v tejto otázke išiel znalec celkom zjavne nad rámec úlohy, ktorá mu bola zadaná, teda zhodnocovanie zisku vykonal podľa vlastných predstáv.

122. Ďalej súd nepriznal žalobcovi ani tzv. skutočnú škodu v sume 87.799,28 € (vyvodená znalcom z konania pod sp. zn. 5C 144/98) a sumu 2.033,59 € (vyvodená znalcom tiež z konania pod sp. zn. 5C/144/98), pretože sám žalobca podľa obsahu ním zmenenej žaloby na inej škode, než náhrade ušlého zisku netrval, ani ju bližšie nešpecifikoval a nezdôvodňoval. Súd síce takúto otázku znalcom (podľa návrhu žalobcu) zadal, avšak ju zadal preto, lebo nemohol predpokladať, či v ekonomickom výpočte ušlého zisku sa nezahnú aj iné škodové parametre (napr. prípadný stav zásob, hodnota prevádzkovej jednotky, či iné). Skutočná škoda vyčíslená znalcom sa však týka právnych výsledkov z iných súdnych konaní a ako už súd vyššie uviedol, na tejto škode žalobca podľa zmenenej žaloby netrval a od nej upustil.

123. Napokon znalec zahrnul do svojho výpočtu aj náhradu nemajetkovej ujmy v sume 100.000 € a i keď ju do výpočtu ako sa sám vyjadril, prevzal ako absolútnu hodnotu, vykonal tak nesprávne. Posudzovanie náhrady nemajetkovej ujmy je otázkou právneho charakteru, ktorá znalcom neprislúcha, a ktorá nemala byť v jej číselnom vyjadrení do výpočtu skutočnej škody a ušlého zisku (podľa zadania

úlohy pre znalca súdom) vôbec zahrnutá, a to ani ako absolútna hodnota, keďže s odborným znaleckým skúmaním nemá žiaden ekonomický súvis.

124. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností a citovaných právnych predpisov, súd rozhodol tak, že žalobcovi priznal len sumu čistej náhrady ušlého zisku zdôvodneného vyššie spolu s úrokom z omeškania. Úrok z omeškania žiadal žalobca priznať vo výške 9,25% od 2.4.2014 (odo dňa podania žaloby), táto však bola žalovanému doručená až dňa 9.6.2014, teda žalovaný bol v omeškaní až od nasledujúceho dňa 10.6.2014. Ku tomu dňu bol úrok z omeškania 5,25% a to v zmysle § 3 vl. nar. č. 87/1995 Z.z. Žalobca nežiadal úrok podľa predpisov obchodného práva, ani tým výšku úroku nezdôvodnil. Zvyšok úroku vrátane zvyšnej doby, za ktorú ho požadoval, teda súd zamietol.

125. K výške nemajetkovej ujmy uplatnenej žalobcom súd uvádza, že aj táto tvorí súčasť zamietnutia zvyšku žalobného nároku, čo je uvedené vo výroku tohoto rozhodnutia. Žalobca dôvodil, že nemajetkovú ujmu požaduje od žalovaného za stresové situácie, ktoré mu počas 23 rokov spôsoboval, ale najmä, že sa mu v dôsledku jeho protiprávneho konania rozpadla rodina a jeho manželstvo skončilo rozvodom. Je síce pravdou, že túto skutočnosť potvrdila aj súdom vypočutá svedkyňa J. Y. (exmanželka žalobcu), je však potrebné uviesť, že z vyššie spomenutého rozsudku o rozvode manželstva vyplýva, že príčinou rozvratu manželstva bola výlučne nevera oboch manželov. Je síce možné, že nevera bola iba dôsledkom iných skutočností (možno aj nimi uvádzaných), ničmenej sa ako príčina rozvratu v spomenutom rozsudku neuvádza. Zároveň v inom súdnom konaní na ktoré poukázal žalovaný (konanie vo veci Y. O. Y. a MV SR) v ktorom bola svedkyňa tiež vypočutá, tvrdila, že dovtedy, kým nezačalo trestné konanie voči žalobcovi zo strany žalovaných, "žili spokojným rodinným životom". Z uvedeného vyplýva, že napriek rozvodu manželstva žalobcu so svedkyňou, žalobca sa od rodiny neodvrátil a teda ich rozvod z formálneho hľadiska nemal na ich vzájomné vzťahy žiadny negatívny dopad. Ochrana osobnosti, upravená predpisom civilného práva vyžaduje zásah do života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti fyzickej osoby. Takýto zásah zo strany žalovaného do tohto práva žalobcu súd nezistil. Ekonomické a iné problémy, spôsobené protiprávnym konaním žalovaného v súvislosti s dražbou prevádzkovej jednotky mohli viesť k nervozite, obviňovaniu, i hádkam v manželstve žalobcu, neboli však ako výlučný dôvod jeho rozpadu v rozvodovom konaní zistené a teda nebola zistená príčinná súvislosť rozpadu manželstva žalobcu s protiprávnym konaním žalovaného, či jeho právneho predchodcu.

126. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa čl. 4 C.s.p. Rozhodnutie o priznaní náhrady trov konania v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. súd nepovažoval v tomto prípade za spravodlivé, keďže rozhodnutie o výške náhrady škody záviselo od výsledku znaleckého dokazovania, čo je skutočnosť, na ktorú sa pri tvorbe tohto procesného poriadku nepamätalo, pričom v predtým platnom O.s.p. (§ 142 ods. 3) takáto právna úprava existovala a bola spravodlivejšia. V zmysle nej mal súd možnosť priznať účastníkovi trovy v plnej výške. Súd preto túto normu použil a to v zmysle vyššie uvedeného článku.

127. O zaplatení súdneho poplatku bolo rozhodnuté podľa Zákona o súdnych poplatkoch. Žalobca bol v konaní od poplatku oslobodený, preto súd na jeho zaplatenie podľa výsledku sporu zaviazal žalovaného v zmysle Sadzobníka výpočtom 6% z prisúdenej sumy, vo výške limitu pre obchodné veci.

128. Súd preskúmal aj podnet žalovaného na odňatie oslobodenia žalobcu od súdnych poplatkov. Vzhľadom k tomu, že ani po jeho preskúmaní, nemal za preukázané, že žalobca disponuje nejakým finančným príjmom, z ktorého by bol schopný súdny poplatok uhradiť, v ďalšom ponechal oslobodenie od poplatkov v platnosti. Žalobca dokonca navrhol vykonať na túto skutočnosť dokazovanie, čo presahuje rámec jeho oprávnení, pričom toto dokazovanie (napr. na preskúmanie zmlúv o prevodoch nehnuteľností z hľadiska ich platnosti) presahuje aj rámec dokazovania v merite prejednávanej veci. Súd pred rozhodovaním o oslobodení žalobcu od poplatkovej povinnosti vykonal potrebné dokazovanie aj sám (napr. cez kataster nehnuteľností, či evidenciu majiteľov, či držiteľov vozidiel, vyzval žalobcu, aby preukázal skutočnosť ním tvrdené v Tlačive pre oslobodenie od poplatkov a iné), teda konal starostlivo a rozhodnutie o oslobodení dôsledne uvážil. Odňatie oslobodenia len na základe indícií, z ktorých žalovaný v návrhu vychádzal, nie je podľa názoru tunajšieho súdu možné a takýto postup by bol arbitráry, sťažiac tým žalobcovi prístup k súdu, teda jeho právo, domáhať sa ochrany svojho nároku na súde.

129. Podľa § 162 ods. 1 písm. a) C.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť.

130. Podľa § 162 ods. 2 C.s.p. súd konanie preruší aj bez návrhu; v takom prípade pred vydaním uznesenie o prerušení konania upovedomí strany a dá im možnosť vyjadriť sa k dôvodom prerušenia konania.

131. Podľa § 162 ods. 3 C.s.p. o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

132. Žalovaný navrhol konanie prerušiť z nasledovných dôvodov (opísaných podrobne vyššie): v súčasnosti prebieha na Okresnom súde Bratislava III, pod sp. zn. 44C/13/2017 konanie o povolenie obnovy konania skončeného pod sp. zn. 8C/32/07, ktorým bolo rozhodnuté o určení vlastníctva žalobcu k pozemku; zároveň súd uznesením odložil právoplatnosť rozsudku v tomto konaní až do právoplatnosti konania o povolení obnovy; konanie vedené na Okresnom súde v Pezinku pod sp. zn. 5C/61/2012 o určení vlastníckeho práva žalovaného k tomuto pozemku bolo vrátené do štádia odvolacieho konania; zároveň žalovaný inicioval trestné konanie voči svedkyňi J. Y. pre trestný čin krivej výpovede; neodkladným opatrením bolo žalobcovi zakázané scudzíť pozemok. Podľa žalovaného sa zdá byť neehospodárnym a duplicitným, aby si súd v tomto prebiehajúcom konaní vyriešil otázku vlastníctva k spornému pozemku prejudiciálne.

133. K návrhu na prerušenie konania žalovaný priložil žalobu na obnovu konania doručenú Okresnému súdu Bratislava III dňa 26.1.2017. Z nej vyplývajú nasledovné dôvody, pre ktoré by mal súd obnovu konania pod sp. zn. 8C/32/07 povoliť: nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v pôvodnom konaní, pretože žalobu mal podať spolu s manželkou, keďže pozemok, ktorý mal vydražiť, patril do BSM a tento majetok si po rozvoде nevyporiadali; možnosť vylúčeniu licitátora dražby N. A., členov komisie Z. G. Y. a R. H. ktorých súd nevyočul v pôvodnom konaní, pretože sa ich nepodarilo identifikovať. Konanie o povolenie obnovy sa vedie pod sp. zn. 44C/13/2017.

134. Ďalej žalovaný k návrhu na prerušenie konania priložil uznesenie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 19.7.2017, pod č.k. 44C/13/2017-240, z ktorého vyplýva, že súd odložil právoplatnosť rozsudku zo dňa 29.11.2007 pod č.k. 8C/32/07-81, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 16.7.2015, pod č.k. 3Co 556/2014-540, až do právoplatnosti rozhodnutia o povolení obnovy konania. Z uznesenia vyplýva, že súd odložil právoplatnosť rozsudku podľa § 412 ods. 2 c.s.p., keďže sa stotožnil s dôvodmi uvedenými žalobcom (v tomto konaní žalovaný), že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré tento odklad zdôvodňujú. Nimi má byť skutočnosť, že žalovaný (v tomto konaní žalobca) má pozemok v k.ú. J. vedený na LV č. XXXX ako jediný majetok, tento je v súčasnosti v exekúcii a je dôvodný predpoklad, že ho stratí. Žalobca (v tomto konaní žalovaný), by sa tak k vlastníctvu, o ktorý stále vedie spor a žiada povolenie obnovy, už nedostal, pretože návrat do pôvodného stavu je v exekučnom konaní vylúčený.

135. Žalovaný priložil k návrhu na prerušenie konania aj uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia z Okresného súdu Pezinok zo dňa 4.4.2017, v spojení s opravným uznesením zo dňa 9.6.2017 pod sp. zn. 5C/61/2012 z ktorého súd zistil, že žalovanému (žalobca v tomto konaní) bolo zakázané zdržať sa prevodu vlastníckeho práva k pozemku zapísanému na LV č. XXXX až do právoplatného skončenia vo veci samej.

136. Napokon žalovaný priložil aj Oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchanie trestného činu, podané na Okresnú prokuratúru Bratislava II dňa 30.8.2017. V ňom uviedol, čo svedkyňa J. Y. vypovedala v tomto konaní okrem iného o dôvodoch rozvođu jej manželstva so žalobcom, ďalej čo uvádzal v konaní pod sp. zn. 10C/322/2007 (Y. O. Y. G. J. Y.), čo bolo uvedené ako príčina rozvođu manželstva v rozsudku o rozvođu pod sp. zn. 8C/146/1992 a mal za to, že jej výpovede sa v týchto konaniach rozchádzajú.

137. V čase rozhodovania o návrhu žalovaného na prerušenie konania mal súd k dispozícii uznesenie Krajského súdu v Bratislave (založené do spisu žalobcom dňa 21.11.2017) zo dňa 31.10.2017 pod č.k. 10Co/216/2017-759, ktorým bolo vyššie nariadené neodkladné opatrenie zmenené tak, že návrh bol zamietnutý.

138. K návrhu na prerušenie konania a jeho dôvodom súd uvádza, že si nemieni v tomto konaní vyriešiť otázku vlastníctva k pozemku na LV č. XXXX v k.ú. J., ktorý je naďalej vo vlastníctve žalobcu zavedený aj v katastri nehnuteľností, prejudiciálne, pretože táto otázka už bola vo vyššie uvedených

konaniach pod sp. zn. 8C/32/07 a 5C/61/2012 vyriešená. Zo záverov rozsudkov z týchto konaní vyplýva, že vlastníkom pozemku je žalobca. I keď súd odložil právoplatnosť rozsudku o určení tohto vlastníctva, išlo len o dočasné opatrenie, ktorým však súd neprejudikoval, že konanie o obnove bude nepochybne povolené. Dôvody hodné osobitného zreteľa videl súd v úplne iných skutočnostiach. Konanie vo veci určenia vlastníckeho práva žalovaného vydržaním (5C/61/2012) bolo síce uznesením NS SR vrátené do štádia odvolacieho konania, ničmenej z neho vyplýva, že išlo len o odstránenie procesnej chyby, ktorej sa dopustil odvolací súd. V súčasnosti neexistuje žiadne rozhodnutie, ktorým by bolo určené vlastnícke právo k pozemku v prospech žalovaného, ako je tomu v opačnom prípade. Tiež iniciovanie trestného oznámenia na svedkyňu v tomto konaní nie je dôvodom na jeho prerušenie a tunajší súd má za to, že všetky tieto úkony žalovaného sú len účelové, s cieľom oddialiť v tomto konaní rozhodnutie vo veci samej. Súd preto návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol ako nedôvodný.

139. Podľa § 334 C.s.p. súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

140. Žalovaný navrhol zrušenie predbežného opatrenia tunajšieho súdu zo dňa 2.6.2014 pod č.k. 10C/79/2014-173 z dôvodov (špecifikovaných vyššie), že: došlo k prelomeniu osvedčenia dôvodnosti a trvania nároku žalobcu tým, že bola odložená právoplatnosť rozsudku, ktorým bolo určené jeho vlastnícke právo k pozemku; došlo k nariadeniu neodkladného opatrenia, ktorým bolo žalobcovi zakázané scudziť predmetný pozemok; predbežné opatrenie neúmerne obmedzuje obchodné aktivity žalovaného a zhoršuje jeho pozíciu pri uzatváraní nájomných zmlúv. Žalovaný okrem zrušenia, alternatívne navrhol predbežné opatrenie zrušiť v rozsahu, v akom zakazuje žalovanému prenajímať nehnuteľnosti a prestavbu nehnuteľností.

141. Súd preskúmal obsah priložených listinných dôkazov (e-mailovú komunikáciu žalovaného s klientmi) a uvádza, že odložením právoplatnosti rozsudku o určení vlastníckeho práva k pozemku ani nariadením neodkladného opatrenia, ktorým bolo žalobcovi zakázané scudziť sporný pozemok, nedošlo k prelomeniu osvedčenia o dôvodnosti trvania jeho nároku v tomto konaní. Ako už súd aj vyššie uviedol, odloženie právoplatnosti rozsudku má len dočasný charakter a nariadené predbežné opatrenie o zákaze scudzenia pozemku žalobcovi, bolo odvolacím súdom zmenené tak, že návrh bol zamietnutý. Žalovanému nebolo v uznesení o nariadení predbežného opatrenia tunajším súdom zakázané prenajímať nehnuteľnosti v jeho vlastníctve a zákaz prestavby nehnuteľnosti bol uložený len v súvislosti s vykonávaním takej prestavby, ktorá by znižovala hodnotu tejto nehnuteľnosti. Návrh žalovaného na zrušenie predbežného opatrenia, či jeho časti, považoval preto súd za nedôvodný, taktiež účelový a zamietol ho.

142. Na základe vyššie vykonaného dokazovania súd o celej prejednáwanej veci rozhodol v znení, ako je uvedené v enunciate tohoto rozsudku. Súd má za to, že v tejto veci sa snažil s prihliadnutím na všetky okolnosti prejednáwanej veci rozhodnúť spravodlivo, vyhodnotiac aj vykonané dôkazy v tomto poňatí, neaplikujúc právne predpisy len mechanicky, ale prihliadal aj na ich účel a skutočný zmysel. Mal za to, že žalobcovi sa počas celého obdobia od dražby stala krivda, ktorej nápravy sa nemohol domôcť fakticky ani právne až do rozhodnutia súdu v r. 2012. Takú krivdu, akú v danom období pociťoval, by pociťoval každý v jeho postavení.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (§ 362 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

V zmysle § 363 C.s.p. sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 1, 2 a 3 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá (§ 48 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z.). Exekúciu vykoná exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z.).